

Havonta megjelenő tájékoztató és gondolatébresztő folyóirat a Krisztus visszajövetelét váróknak

Adventszemle

2015. november

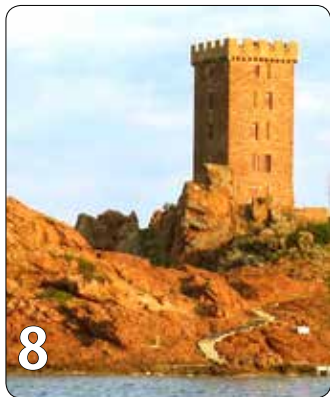
FIATALOK
az egyház
életében

Adventszemle

„Íme, Én hamar eljövök...”

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövételét.

8

3 Vezércikk

Ștefan Tomoiagă

Csakis együtt!

4 Hírszemle

- Világegyház
- Romániai egyház
- Nyugvóra tért

8 Alapcikk

Daniel Chirileanu

Az egyház mint menedék

10 Bibliai gazdaságtan

Dan Constantinescu

Az ember – szükségék és vágyak között

13 Igék és jelentésük

Gabriel Ișvan

„Áldott vagy te az asszonyok között!”

14

14 Ifjúság

Andrea Nagy

„Szólj, Uram, mert hallja a te szolgád!”

18 Reflexiók

Florin Lăiu

Az ismeret, mely megrontja az elmét

21 Ismerjük meg adventista családunkat

- A Brâncoveanu gyülekezet
- Szingapúr

22 Stratégiák

Ștefan Tomoiagă

Gyülekezetalapítás – gyülekezetalapító lelkész

24

24 Diaszpóra

Daniel Ciobanu

Románok találkozója a Generál Konferencia Közgyűlésén

26 Emlékezés

Petre Teofil

Ember, lelkész, tanár

28 Gyermekoldal

Alina Chirileanu

Fentről jövő üzenetek

26 Vélemény

Radu Ștefan

Amit Isten egybeszerkesztett

30 Szívtől szívnek

Marius Munteanu

A Román Unió éves jelentése: 2014–2015

28

„Az Úr úgy rendelte, hogy a földi családok a mennyei családok jelképeivé váljanak.

Amikor a földi családok helyes vezetés alatt vannak, a Szentléleknek ugyanaz a megszentelése a gyülekezetben is érezhető lesz.”

(Ellen G. White,

Boldog otthon, 269. old.)

Ha felemeled a tekinteted, és túlnézel a tehetetlenség kerítésén, embereket fogsz látni, akik veled együtt szeretnének szolgálni. Csakis együtt – lelkészeknek és laikus tagoknak – sikerülhet Jézust azok otthonába vinni, akiknek az Atya mennyei országot készített.

2015. november. A Romániai Hetednap Adventista Egyház hitnevelő és tájékoztató havilapja. Megjelenik havonta az Unióbizottság irányításával.

Igazgató Ioan Câmpian-Tătar, Főszerkesztő Teodor Huțanu Tanácsadók Marius Munteanu, Ștefan Tomoiagă, Eduard Călugăru, Florin Istrate, Mihai Maur, Aurel Neațu, Iosif Pașca, Georgel Pîrlitu, Szász Ernő, Különleges munkatársak Romică Sirbu, Nelu Burcea, Daniel Chirileanu, Florian Ristea, Fordította Papp Andrea és Zakariás Loránd, Szerkesztette Mezei Áron, Tördelés Szócs Erzsébet, Levelezési cím Curierul Adventist (Adventszemle), str. Cuza Vodă, nr. 12, Cluj-Napoca, jud. Cluj, cod 400107, Tel. 0740-100015 E-mail mezeiaron@yahoo.com, Website www.curieruladventist.ro, Nyomtatás Tipografia Fast Print, Șos. Cernica, nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov, Tel. 021/3230020, Fax 021/3230040

ISSN 1842 - 3361

Csakis együtt!

Kéteztizenöt szeptember 7. és 9. között a Brassó melletti Grădișteea-szorosban tartottuk a Romániai Lelkészcsaládok Országos Konvencióját. Az esemény szervezője a Román Unió Lelkészszövetség Osztálya és Nevelési-Családi Osztálya volt. Több mint háromszáz lelkészcsalád vett részt a találkozón, az ország minden részéről.

A résztvevők családias hangulatban tölthették el ezt a három napot. A hét különleges meghívott érdekes szemináriumokat tartott a családoknak. Előadóink a következők voltak: Abner de Los Santos, a Generál Konferencia alelnöke, Leticia de Los Santos, az Inter-Amerikai Divízió keretében működő, a Lelkészfeleségek Folyamatos Továbbtanulását Biztosító Programnak a kezdeményezője, Jerry Page, a Generál Konferencia Lelkészszövetségének titkára, Bryan Craig, a Sydney-i Adventista Intézet Családi Kapcsolatok Osztályának tanácsadója, Bernie Holford, a Skóciai Adventista Egyház elnöke, Karen Holford, családterapeuta pszichológus, Romulus Chelbegean, tanársegéd az Andrews Egyetem Viselkedéstudományi tanszékén.

A bemutatott szemináriumok központi témája a lelkészcsaládok élete volt. A jelenlévők beazonosították és megvitatták a családi élet különböző problémáit. Íme, néhány szeminárium címe: „A Házasság jelentősége és titka”, „Az engedelmesség elfelejtett művészete”, „Lelki otthon”, „Hogyan építsünk ki egészséges kapcsolatokat”, „Gyermekeink üdvössége”, „A lelkész családjának meghittsége”, „Gyakorlati tanácsok az imaélet fellendítésére”.

A találkozó mottójából ihletődve – „Csakis együtt!” – a jelenlévő lelkészcsaládok megújít-

tották Isten előtt egymás iránti elkötelezettségüket, megígérve, hogy csakis együtt folytatják életüket és szolgálatukat, jóban, rosszban, és hűségesek maradnak egymáshoz, mivel „Isten úgy határozott, hogy a földi családok a mennyei családok jelképei legyenek”. „Ha a földi családokat egészséges, Istentől ihletett elvek vezérlik, a Szentlélek ugyanazon megszentelő ereje hatja át a gyülekezeteket is” (Ellen White, *Boldog otthon*, 269).

Ha felemeled tekintetedet, és átnézel a tehetetlenség kerítésén, embereket fogsz látni, akik arra vágnak, hogy veled együtt Istennek szolgáljanak. Csakis együtt, férjként és felesékként tehetjük földi paradicsommá családunkat. Csakis együtt, lelkészekként és laikusokként sikerül elvinnünk Jézus szeretetének evangéliumát mindazok otthonába, akik számára a mennyei Atya otthont készített. ■

Ștefan Tomoiagă,
a Romániai Hetednapos
Adventista Egyház
titkára

■ VILÁGEGYHÁZ

Ted Wilson saját oldalt nyitott a Facebook-on és a Twitter-en.....

Ted Wilson, a Hetednapos Adventista Egyház Generál Konferenciájának elnöke saját oldalt nyitott a Facebook-on és a Twitter-en. Célja ezzel az egyház tagjaival és az érdeklődőkkel való közvetlen és hatékonyabb kommunikáció.

Wilson elmondta, hogy a Facebook-on a facebook.com/pastortedwilson, a Twitter-en pedig a @pastortedwilson címen érhető el a fiókja. Oldalain személyes imaanaplójába enged betekintést, megosztja kedvenc idézeteit, információkat közöl tevékenységeiről, fényképeket tesz közzé utazásairól.

„Szeretnék hatékonyabban kommunikálni egyházunk tagjaival, ami jelenlegi legfontosabb projektjeinket illeti: *Megújulás és reform, Misszió a nagyvárosokban, Összetett egészségügyi szolgálat és A tagok totális részvétele*” – nyilatkozta Wilson az Adventist Review-nak.

„Fontos és kézenfekvő módszer ez a lelki és missziós jellegű információk terjesztésére, amellyel lehetővé tesszük

egyházunk tagjainak, hogy olyan új módszerekkel ismerkedjenek meg, amelyek által eljuthatnak az emberekhez” – mondta Wilson.

Wilson lelkész a közösségi oldalakon nyitott fiókjait többek között kérdések megválaszolására is használni fogja. Mindazok, akik élni szeretnének a lehetőséggel, kérdéseiket elküldhetik az askpastorwilson@adventist.org e-mail címre. Wilson testvér minden pénteken a beérkezett kérdések közül legtöbb háromra válaszolni fog.

Ted Wilson szerint a közösségi oldal mint kommunikációs eszköz egy állandóan fejlődő tényező az egyház tagjai közti közlésben, egy hatékony módszer az emberek millióinak elérésére. „Fontos élnünk a közösségi oldalak kínálta lehetőségekkel, nem csak azért, hogy

értékes információkat juttassunk el egyházunk tagjaihoz, hanem hogy a sok millió ember figyelmét a feddhetetlen Krisztusra, a Szentírásra, az Üdvözítő mennyei szentélyben végzett szolgálatára, megmentő hatalmára, a jó és a gonosz közötti nagy küzdelemre, a három angyal üzenetére, az egészséges életmódra, az utolsó nemzedékre bízott küldetésre és Jézus második eljöveteleire irányítsuk” – nyilatkozta Wilson.

*Andrew McChesney/
Adventist Review*

Szimbolikus jelentőségű esemény: Rómában Luther Mártonról neveztek el egy közteret .....

2015. szeptember 17-étől kezdődően Róma lakosai és az Örök Városba érkező turisták meglátogathatják a Luther Mártonról elnevezett teret. A Colosseum közelében található, a németországi és európai protestáns reformáció atyjáról elnevezett köztér révén Róma városa ily módon tiszteletét fejezi ki Luther Márton személye iránt.

„Azáltal, hogy Luther Mártonról neveztek el ezt a teret, kifejezzük abbéli meggyőződésünket, hogy Rómának tiszteletben kell tartania minden egyházat és vallást. »Könnyebb felbontani egy atomot, mint szétrombolni egy előítéletet«, mondta Albert Einstein. Mi ma egy előítéletet döntöttünk meg!” – mondta Ignazio Marino,

Róma polgármestere, a téren található emlékkő leplezésekor, amely emlékkövön a következő olvasható: „Luther Márton: A Reformáció német hittudósa – 1483–1546.”

Furcsán hatnak e szavak. Amint azt a történelemből is tudjuk, Luther kiválása a római egyházból, valamint az általa elindított Reformáció olyan mély

szakadást idézett elő, hogy közel ötszáz évig Róma városa tudomást sem vett a német teológusról. Egyébként a Lutherrel szembeni előítéletek ma is erőteljesek, ezt bizonyítja az is, hogy a projekt jóváhagyásához hosszú időre volt szükség (a kérvényezést már 2009-ben benyújtották), valamint az olasz médiában is számos befolyásos személy ellenezte. A Fratelli d'Italia nevű szélsőjobboldali párt nyíltan szembeszállt a projekt kezdeményezőivel, mondván, hogy a tér nevének megváltoztatása és az emléklakett kifüggesztése durva sértés a katolicizmusra nézve.

Mindazonáltal a csoda megtörtént. A hetednapos adventista dr. Carlo Gilberti vezette kezdeményezést az Adventista Egyház Vallásszabadság Osztálya és a Lutheránus Egyház közösen támogatta, és fáradozásukat siker koronázta. A cél Luther római látogatása

öt századik évfordulójának megünneplése volt. „Ez a nap fontos dátum az Olaszországi Adventista Egyház számára. Mi voltunk ennek a projektnek a kezdeményezői, és a továbbiakban is

támogatni fogunk minden olyan kezdeményezést, amely Isten Igéjére és szeretetére terelheti a figyelmet. Ma, Rómában, van egy hely, mely Luther Márton teológiájának lényegére emlékeztet,

és ez nem más, mint a *Sola Scriptura*” – nyilatkozta Stefano Paris, az Olaszországi Hetednapos Adventista Egyház elnöke.

*Benone Corneliu Lupu, lelkész, Róma /
Andreas Mazza, EUD / AARC*

■ ROMÁNIAI EGYHÁZ

Közösségépítés és képzés a Könyvevangélisták Országos Kongresszusán .....

A könyvevangélisták találkozóra az utóbbi években jellemző volt, hogy mindig a legutolsó volt a legszebb. Hasonlóképpen vélekedtek a résztvevők a szeptember utolsó hétvégéjén tartott kongresszusról is.

Szeptember 26-án pénteken mintegy nyolcvan könyvevangélista érkezett az ország minden részéről a méhkerti adventista központba, ahol képzésben és közösségi programokban volt része. A könyvevangélisták mellett több tucat „valdens” diák is jelen volt, és lelkesedésével még gazdagabbá tette a találkozót.

A legmagasztosabb pillanatok a Marius Munteanu testvér által vezetett úrvacsorai istentisztelet keretében élhetők meg. A szombat délutáni istentiszteleten különleges tapasztalatok hangzotak el. Lélekemelő, csodálatos pillanatok voltak ezek, amikor is a résztvevők Istent dicsőíthették végtelen irgalmáért. A találkozón jelen volt néhány 2015-ben megkeresztelt személy is, aki éppen a könyvevangélista szolgálatnak köszönhetően ismerte meg az igazságot.

A találkozón felszólaltak a Moldvai és a Munténiai Egyházterület elnökei,

akik beszédükben lelkesen méltatták a könyvevangélista szolgálatot.

Az ülésszak vasárnap ért véget. A munkálatok utolsó szakaszában előadásokat hallgathattak meg a résztvevők, kiértékelésekre került sor, valamint kiértékeltek a könyvevangélistákat a hordozható kasszagépek használatára.

Szívünk vágya, hogy a kongresszus himnusza – „Tudom, biztosan vár rám a mennyi hon” – lelkesítse az evangélium szolgálóit, és az Úr újabb munkásokat állítson elő az Ő nagy aratására.

*Daniel Brânzan, az Olténiai Egyházterület
Publikációs Osztályának igazgatója*

A nyugalmazott lelképásztorok XVII. éves országos találkozója .....

Méhkert, 2015. augusztus 27–29.

Az évek múlnak, és jóllehet egyre kevesebben vannak, akik még emlékeznek a brassói-méhkerti Bibliaintézetre, érzéseik még mindig elevenek.

Az idős nyugdíjas lelkészemzedék mellett jelen voltak a még életben lévő lelkészfeleségek, és az ifjabb nyugdíjas lelkészek is, feleségeikkel együtt. Az ün-

nepi alkalomhoz illően jelen volt a „Sola Scriptura” kórus is, amelyet a nyugdíjas Gabriel Vasilescu testvér vezetett. A kórus régi adventista énekeket adott elő.

27-én csütörtökön Titu Ghejan testvér, a Nyugalmazott Lelkészek Egyesületének elnöke nyitotta meg a találkozót. A késő délutáni ebédet követően a jelenlévők régen vagy frissen megélt

tapasztalatokat osztottak meg egymással, és a Gondviselőt dicsérték.

A péntek délelőtti istentiszteleten Moldovan Aron testvér hét pontban felvázolta a kereszténység lényegét. E hét pont a következő: ismeret, hit, szeretet, engedelmesség, megszentelődés, szolgálat és bizonyosságtevés. A délutáni értekezleten dr. Svetlana Ciocârlan meg-

tartotta a „Celebrations” egészségügyi szemináriumot, amelyet legelőször a Generál Konferencia legutóbbi ülészakán mutattak be. A szeminárium keretében a jelenlévők Ștefan Tomoiagă testvérrel, a Román Unió titkárával beszélgethettek az egyház különböző gondjairól.

A péntek esti istentisztelet keretében az Igét Gheorghe Panait és Aurel Pălășan testvér hirdette. Mihai Maur, a Bánáti Egyházterület elnöke különleges meghívottként – miután közvetítette konferenciája bizottságának üdvözlését – megilletődve hallgatóságától, köszönetet mondott az idős lelkészeknek, és lelkes szavakkal méltatta szolgálatukat.

Szombat délelőtt, az imaórán Orbán Béla lelkész a szentek közösségére hívta a jelenlévőket. Meg kell őriznünk egységünket ebben a hitetlen, lázadó, meghasonlott világban, hogy megkóstoljuk a Krisztusban megvalósuló keresztény közösség végső, tökéle-

tes egységének előízét, amely a Szentlélek ajándéka. Jézus testet öltött, hogy mi egymás számára ajándékok lehessünk. Isten megáld bennünket, hogy a magunk során áldásként szolgálhassunk mások számára. A közösségi élet mennyei valóság.

Az istentisztelet előtt megtörtént a nemzedékváltás: Virgiliu Peicu testvér nyugdíjba vonulása miatt átadta a stafétabotot Teodor Huțanu testvérnek. Ezen ünnepi pillanatokot követően Marius Munteanu testvér, a Román Unió elnöke tisztelettel köszöntötte azon jelenlévő személyeket, lelkészeket, tanárokat, akiknek személyes lelki nevelését, képzését köszönheti. Majd feltette a kérdést: „Miért beszélünk múlt időben egy bizonyos kor megérése után?” János evangéliuma 2:1-10 verseiben egy érdekes gondolatot találunk erre vonatkozólag. A kánai menyegző kritikus pillanataiban szokatlan dolog történik: a legjobb bort az esküvő végén szolgálják fel. Egy ember életében is az időskor

lehet a legszebb kor. A tapasztalatokban és áldásokban gazdag szolgálat után sokan erre a következtetésre jutottak. A több mint kilencven esztendő János, Pátmoszon, a börtönszigeten is bizonyosságot tett az igazságról. Azután is barátokat szerzett magának – és megtérteket Krisztusnak –, hogy megvénhedett az Úr szolgálatában. Ekkor kapta Istentől a legtöbb kinyilatkoztatást, sokkal többet, mint addigi élete során. Folytasások tehát a szolgálat!

Szombat délután, a brassói gyülekezet által készített ünnepély előtt megemlékeztek az 1965-ös évfolyamról, amelynek Forray Lázár, Petru Arcuș, Daniel Stanciu és Victor Zgonea is tagja volt. Az ünnepi programban kórusművek és költemények hangzottak el, az Igét pedig Victor Zgonea testvér hirdette, aki kifejezte vágyát, hogy mielőbb találkozhassunk Jézus Krisztussal.

*Titi Pärvan, nyugalmazott lelképásztor,
Munténiai Egyházterület*

2015. november 14-én a Dél-Erdélyi Egyházterület felszentelte két lelkészét: Barabás Zsolt Adorján kézdivásárhelyi, és Miron Mihail feketehalmi lelkész.

Mind a kézdivásárhelyi, mind a feketehalmi gyülekezet felkészült a vendégek ünnepi fogadására. Az eseményeken a Dél-Erdélyi Egyházterület Bizottságának tagjai mellett jelen voltak az Unió küldöttjei is: Marius Munteanu elnök és Eduard Călugăru kincstárnok. Ugyanakkor az említett kerületekből is számos vendég jött el a lelkészszentelő istentiszteletre, továbbá a felszentelendők rokonai, barátai, ismerősei.

Prédikációjában Marius Munteanu felhívta a hallgatóság figyelmét azokra a veszélyekre és kísértésekre, amelyeknek a lelki vezetők általában és a lelkészek különösképpen ki vannak téve, hangsúlyozván, hogy csakis a méltatlanság érzése adhatja meg a lelkésznek a Nagy

Pásztor erejét és lelki látását. Eduard Călugăru lelkész kiemelte az Isten minden körülmények között és minden áron történő szolgálatára hozott döntés fontosságát. A zene, a kórusművek és költemények, és természetesen az imádság nagy mértékben hozzájárult a mélyen lelki légkör megteremtéséhez.

A végén mindkét újonnan felszentelt lelkésznek alkalma volt kifejeznie érzéseit. Kinyilvánították Isten iránti hálájukat, és a hozzájuk közel állók és az őket mindvégig támogatók iránti köszönetüket. Hangot adtak elkötelezettségüknek, hogy szívvel-lélekkel szolgálni

fogják az Úr egyházát egészen addig a napig, amikor Krisztus visszatér az ég felhőin.

Gabriel Ban lelkész,
a Dél-Erdélyi Egyházterület titkára

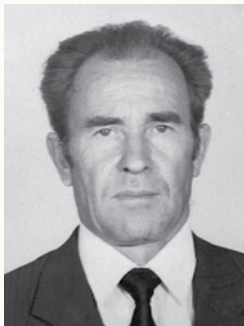
■ NYUGVÓRA TÉRT

Emlékezés Kovács Miklósrá.

A Bánáti Konferenciához tartozó Fugyi gyülekezet közössége szomorúsággal és fájdalommal élte meg a néhai Kovács Miklós testvérünk távozását az élők sorából.

Kovács Miklós 1940. március 9-én született Bűrgezden, ahol Isten kegyelméből már a kezdetektől

adventista családban megismerhette a mindenség Urát. Már négy éves korától megragadta a munka végét, és egész további életében úgy dolgozott, hogy bizonyos területeken (kaszálás, gödörásás) senki nem tudta utolérni. Céltudatos fiatalemberként 20 évesen meghozta élete legfontosabb döntését, és 1960. december 12-én Zilahon, Pap Sándor lelképásztor által szövetségre lépett Krisztussal. Majd később, 1966. december 25-i házasságkötését Ferencz Máriával, a jó Isten 4 gyermekkel áldotta meg: Miki, Dávid, Mária és Kati. Feleségével együtt Istenben bízó élet-

vel és példaadó munkaszeregetével gyermekeit istenfélő és szorgos munkás embereknek nevelte. Mint mindenkinek, próbák tarkították életét, de ezek nem ingathatták meg Isten iránti hűségét és soha nem maradt el a testvéri közösségtől. A gyülekezetben rá háruló szolgálatokat, igehirdetéseket lelkiismeretesen végezte.

Hetven éves koráig egészségnek örvendő ember volt. Ennek ellenére 2010-ben mégis jelentkezett a betegség, és prosztatarákkal megműtötték. Hamar felépült, és a tanácsok ellenére elhanyagolta a további kivizsgálást, mondván: „Teljesen meggyógyultam”.

De sajnos 2014 novemberében súlyosbodott az állapota és újra fellépett a nem várt betegség. Ettől kezdve következtetett számára a 10 hónapi testet, lelket és hitet megpróbáló nagy küzdelem. Ez idő alatt két dolog nyugtalanította:

1) „Hogy tudtam így elhanyagolni? Miért nem hallgattam a jó szóra? Miért

nem mentem orvoshoz?” – legyenek ezek a kérdések a mi okulásunkra, úgy a testi, mint a lelki bűn-betegségre nézve. Hányan mondják majd egyszer: „Miért nem mentem Jézushoz, a nagy Orvoshoz, míg volt kegyelem?”

2) „Azt szeretném ha az egész családom és minden gyermekem a hitben lenne és végig kitartana a hit harcában” – nem ő az egyetlen, aki ezt kérte és kéri buzgó imájában. Isten hallgassa meg eme szülők buzgó könyörgését.

A gyülekezet és kedves családja bánatára, de ugyanakkor felesége és gyermekei szeretetteljes gondoskodása közeget, megbékélve a halál gondolatával, lelkieben felkészülve a távozásra, 2015. szeptember 23-án, éjjel az Úrban megpihent. Jézus búcsúbeszédei vigasztaljanak minket: „Békességet hagyok néktek, az én békességemet adom néktek: nem úgy adom én néktek, amint a világ adja. Ne nyugtalanodjék a ti szívetek, se ne féljen!” (Jn 14:27)

Verebi László, a nagyváradi „Éden” gyülekezet lelképásztora

Az egyház mint menedék

Az iCOR projekt

Az útvonal újrakonfigurálása

Napjaink rohanó tempója, a virtuális világba történő visszahúzóóda, az elszigetelődés, de még egyházunk intézményi fejlődése is nyilvánvalóvá tette a tagok közti eltávolodást és a családi lelkiélet térvesztését, holott éppen a családnak kellene lennie a gyülekezeti közösség életető elemének. Informáltak vagyunk, de kapkodunk, nyitottak, de protokollarisak, megszervezzük az életünket, mégis önmagunkba zárkózunk, ha misszióunk, felsőbbrendűekként, kritikus szellemen tesszük. A listát folytathatnám, de nem ez a lényeg. A legfontosabb az, hogy változtathatunk ezen az állapoton.

Mi lenne, ha esélyt adnánk a kezdeti tervnek: legyen az egyház, a gyülekezet egy menedékvár a védelemre vágyók számára. Egy nyitott, mindenkit befogadó óvóhely, ahová könnyen eljuthatunk; egy hívó közösség, amelynek tagjai az elfogadásra, nem pedig az ítékezésre vannak „beállítva”; a tévedők rehabilitációjának területe. Utópiának tűnik, pedig nem az. A számos gyülekezet közül, amelyben a rutinszerűség és távolságtartás a nyilvánvaló ismertetőjegy, legalább néhány közösség kiválhat azzal, hogy megpróbál több lenni a hívek számára, mint egyszerű *gyülekezési hely*. Önmagától nem történik változás a jó irányába, következésképpen szükség van arra, hogy egy tárgyilagos, őszinte önvizsgálat során határozott döntés születessen annak érdekében, hogy a közösség a jó Pásztorunk tetsző úton induljon el.

A gyülekezet mint menedékvár

Nem egy új szervezetről van itt szó, sem egy újabb elszigetelődési tendenciáról, hanem egy elhívásról, hogy újra találjunk Istennek az Ő egyházára vonatkozó tervére.

Isten figyelme középpontjában földi egyházának annak a helynek kellene lennie, ahol az emberek megízlelhetik, megtapasztalhatják az isteni szeretetet. A gyülekezet az a hely, ahol Isten jelen akar lenni és magához fogadni minden üdvösséget kereső bűnöst.

Sajnos, nem mindegyik gyülekezet felel meg ennek az elvárásnak. Egyes gyülekezetek inkább törvényszékhez hasonlítanak, ahol elítélik a tévedőket; mások iskolához hasonlítanak, ahol kizárólag a tanítás és a teológiai ismeretek a fontosak. A kórház gondolata sem idegen számos gyülekezetünkötől, de ez sem helyes és elégséges opció. Isten terve az, hogy a gyülekezet egy időben *kórház* legyen, ahol *begyógyulnak a bűn okozta sebek, iskola*, ahol *ismeretekkel gazdagodhatnak a hívek*, és *igazságszolgáltató intézmény*, ahol az *igazság és igazságosság tiszteletben tartására bátorítják az embereket*.

Az egyetlen olyan intézmény, amely teljesítheti ezeket a feltételeket, az a család.

Az elképzelés egyszerű: a letűnt korok mentsváraihoz hasonlóan a gyülekezetek olyan légkört kell, hogy teremtsenek, olyan gyakorlatokat kell, hogy bevezessenek, amelyek lehetővé tennék, hogy a megnyugvást és üdvöt kereső ember felétel nélkül beléphessen ebbe a közösségbe, a „család” befogadja őt, majd miután beépült ebbe a spirituális családba, az Üdvözítő tanítványa lehessen.

Nem rendkívüli, teljesíteni lehetetlen, költséges követelményekről van itt szó, hanem a közösség küldetésstudata fókának a megváltoztatásáról, Isten tervének fényében. Több figyelmet kell szentelnünk azoknak a személyeknek, akik gyülekezeteinkbe látogatnak, tervet kell lefektetnünk a lelki növekedésre és tanítványképzésre.

Menedék az ifjak és az Isten népéhez újonnan csatlakozottak számára

Az ifjaknak szükségük van a gyülekezetre, és a gyülekezetnek is szüksége van az ifjakra. A serdülőkor a fizikai, pszichikai, társadalmi és gazdasági változások kora, és a változás a spirituális dimenzióra is hatással van. A jelen társadalmi fejlődés körülményei közepette az ifjúság időszaka kinyúlik, és sokkal jelentőségesebbé válik. Az ifjak nem gyermekek többé, de még a felnőttek világába se integrálódtak be. Mivel a változások korát éljük, maguk a fiatalok is a változások előmozdítói lehetnek. Dinamikusak, kreatívak, az újítások kedvelői, akik rendkívüli dolgokra képesek. Lelki szempontból nézve, számos megújulási folyamat az ifjak kezdeményezésének volt köszönhető. Amikor Krisztus tanítványokat választott magának, legtöbbször viszonylag fiatal volt. Az ifjak létfontosságú részét képezik az egyháznak, és szükségük van a figyelmünkre, a barátságunkra, ideológiai támogatásunkra, amelyet biztosíthatunk számukra. Ez a legjobban egy olyan gyülekezetben valósulhat meg, amelyben több nemzedék képviselteti magát.

Megrázó azonban a tény, amelyre néhány tanulmány egyhangúlag rámutat, és pedig: másodpercenként veszítünk el gyülekezeteinkben felnőtt ifjakat. Roger Dudley jelentése szerint a 15-16 éves serdülők 40-50%-a 25-26 éves kora körül el fogja hagyni az egyházat. Továbbá szintén több tanulmány jelentéséből kiderül, hogy az egyház elhagyásának nem hitelvi alapja van, hanem kapcsolati. Ez a trend növekvőben van világszerte. A Valuegenesis Europe tanulmánya átfogó bizonyítékokat szolgáltat arra vonatkozóan, hogy az egyházban maradás vagy az egyházból való távozás legfontosabb tényezője a közösséghez kapcsolódó tapasztalatok megléte vagy hiánya.

Azok a gyülekezetek, amelyekben a fiatalok érzik, hogy a közösséghez tartoznak, és részt vesznek a közösség életének körvonalazásában és a misszióban, általában odaszentelt életű, életteli gyülekezetek, amelyekre ráillik Malakiás 4:6 versének üzenete: „Az atyák szívét a fiakhoz fordítja, a fiak szívét pedig az atyákhoz, hogy el ne jöjjenek, és meg ne verjem a földet átokkal.” Az ifjakat megnyerő és megtartó gyülekezeteknek sokkal több esélyük van megváltoztatniuk a világot, amelyben élünk, Jézus Krisztus evangéliuma és az advent üzenet hirdetése által. „Sokat veszítettünk az igazság ügyében, mert nem szenteltünk figyelmet az ifjúság lelki szükségleteinek... Miért nem tekintjük úgy a körünkben élő ifjúságot, mint a legfontosabb misszióterületet? A legnagyobb gyengédség, a legalaposabb megfontolás, a mennyei bölcsességért mondott legkomolyabb ima szükséges ehhez” (Ellen White, *Az evangélium szolgálói*, 207).

A menedék-gyülekezet értékei

Egy modern menedék-gyülekezetnek szüksége van bizonyos specifikus értékek állandó és tudatos ápolására.

Az egység

A menedék-gyülekezet szándéka egyesíteni a különböző korosztályokhoz tartozó személyeket, hogy ezek igazi, valódi szereteten alapuló kapcsolatokat építhessenek ki.

A gondoskodás

A menedék-gyülekezet együtt érző magatartásról tesz bizonyosságot, amely szeretetet, rokonszenvet, elfogadást, védelmet és kölcsönös támogatást feltételez az élet minden területén.

Befogadás

A menedék-gyülekezet mindenkit bevon a szolgálatba lelki ajándékaival, az élet minden területén, és identitást biztosít a tagoknak, a valahová tartozás érzését kelti bennük.

Az imádat

A menedék-gyülekezet az evangélium naponkénti szövéségeként éli meg az imádati alkalmakat, és megpróbál egy, a szombathoz kapcsolódó spirituális élményt megélni.

Az igazság tanítása

A menedék-gyülekezet kötelezettséget vállal, hogy releváns és kreatív módon, a hétköznapi valóságra alkalmazva hirdeti Isten Igéjét és az advent üzenetét.

A szolgálat

A menedék-gyülekezet az evangéliumot elsősorban a keresztény szolgálat kontextusában közelíti és éli meg, Jézus példáját követve, aki betöltötte az emberek szükségleteit. „A gyülekezet a szolgálat érdekeit képviseli, erre lett megszervezve” (*Előtted az élet*, 268).

A szolgálat fontos, mivel kifejezése mindannak, amit Krisztus az Ő élete által közvetíteni akart. Az emberek szolgálata egy módja az élet értelme visszaállításának, és főként a fiatalok látni szeretnék, hogy egyházunknak és hitünknek befolyása van a társadalomra, megváltoztatja azt. Az ifjak késznek olyan fontos küldetésesekben és egyéb misszionárius akciókban részt venni, amelyek befolyást gyakorolnak az emberek életére. Lelkesen követik Krisztust, és hajlandóak beszélni hitükről a körülöttük élőknek, barátaiknak.

A megbékélés

A menedék-gyülekezet vállalja, hogy helyreállítja a kapcsolatot mennyei Atyánkkal és egymással, a Krisztus nevében.

A tanácsolás

A menedék-gyülekezet bátorítja a különböző nemzedékekhez tartozó személyek közti kapcsolatot, a lelki vezetés érdekében. A szüleiken kívül, a fiataloknak szükségük van még más felnőttekre is, akiket példaképekként követhetnek. A menedék-gyülekezetek nem csak bátorítják a különböző korcsoportok közti kapcsolatokat, hanem céljuk mentorok képzése is, akik lelki támaszt nyújthatnak a fiataloknak.

Képzés

A menedék-gyülekezetben a fiatalok tanulhatnak, és lehetőségük van fejleszteni képességeiket, lelki ajándékaikat.

A gyülekezetnek olyan helynek kell lennie, ahol tanulni lehet, és minden tag számára biztosítottak a lehetőségek az ismeretek elmélyítésére, a lelki ajándékok fejlesztésére és a szolgálatban való részvételre. Az ifjakban nagy lehetőségek rejlenek, tehetségesek, és szükségük van arra, hogy tudásukat, képességeiket munkába állítsák, elismerjék és értékeljék hozzájárulásukat, valamint hogy tovább fejlesszék magukat.

A vezetés

A menedék-gyülekezet mennyei bölcsességgel átitatott láttal és szenvedéllyel vezet, és az utánpótlás-nemzedék tagjait is bevonja a vezetésbe.

Következtetés

A menedék-gyülekezet tudatában van annak, hogy a legevangeliummibb dolog, amit tehet, az, hogy az igazi, élő és megbocsátó Isten gyülekezete legyen. Egy gyülekezet vagy menedék is egyben, vagy pedig nem ér semmit. Istennek nem intézményekre van szüksége, hanem embereket mentő eszközökre.

Kötelességem megkérdezni magamtól: az én gyülekezetem menedék-e? ■

Daniel Chirileanu, az Unió Ifjúsági Osztályának igazgatója

Az ember – **szükségek** és **vágyak** között

– polémia a Maslow-piramisról –

Ha a gazdaság célját a termelékenységnek, a termékek, szolgáltatások elosztásának, cseréjének, fogyasztásának kapcsolatrendszerében kell keresnünk, magának a gazdasági tevékenységnek a célja a különleges szükségességeknek, az emberi lét objektív szükségleteinek a kielégítése, ami kivetíthető az egyénre, társadalmi csoportokra, államokra, nemzetekre.

A szükségletek az ember genezisével együtt jelentek meg, abban a formában, ahogyan azt közvetlenül megéli, vagy ami a léte fenntartásához, fejlődéséhez elengedhetetlen.

Érdekes tény, hogy az első szükséglet, amiről a Teremtés könyve említést tesz, a kapcsolatok dimenziójában jelentkezik: „De az embernek hozzá illő segítő társat nem talált vala” (1Móz 2:20). Ami nem zárja ki azt, hogy az élelem szükséglete, például, nem létezett, ahogyan erre egy előbbi bibliaszöveg is utal (1Móz 1:29).

Továbbá megfigyelhetjük, hogy az emberi szükségletek különbözőképpen nyilvánulnak meg a társadalmi fejlődés különböző szakaszaiban, de a lényegük változatlan. Az öltözék szükséglete például csak a bűnbeesés után jelentkezik (1Móz 3:7).

Az emberi szükségletek hierarchiája és annak hiányosságai

A gazdasági szükségletek megközelítésekor az elméleti alap, amelyre hivatkoznak, az amerikai Abraham Maslow (1908–1970) által felépített „emberi szükségletek piramisa”¹, egy motívációs elmélet, melyet röviddel megjelenése után elfogadott az emberi magatartástudománnyal foglalkozó tudóstársadalom.

Érdekes megfigyelni, hogy az egyéni szükségletek struktúrája a Bibliában is beazonosítható.

MASLOW „SZÜKSÉGLET-PIRAMISA” ÉS A SZENTÍRÁS

- **fiziológiai szükségletek**, úgymint az élelem, a víz vagy a hideg elleni védelem (2Móz 16:16; Bírák 4:19; Jn 18:18); amit Jakab apostol „a test szükségeinek” nevez (Jak 2:16);
- **az egyéni biztonság szükséglete**, az élet fenntartásának eszközei (Bírák 17:10); a lakhatásra, fizetőképességre, békére-biztonságra, igazságra vonatkoztatva (Bírák 17:8; 3Móz 19:13; Zsolt 4:8; Lk 9:11; Jób 36:6);
- **szociális szükségletek, a szeretet, a valahová tartozás szükséglete** (1Móz 2:18; 5Móz 13:6; Énekek Éneke 5:8; Ruth 1:16; Zsolt 68:6; Lk 7:5);
- **az elismerés, értékelés és önértékelés szükséglete** (1Sám 15:30; Eszt 9:4; Péld 22:1);
- **az önmegvalósítás szükséglete** (2Krón 1:10; Ez 16:14; Mt 5:48).

Vágyak

Habár a személyes szükségletek Maslow által strukturált lajstroma az emberi szükségletek széles skáláját lefedi, mégis viszonylag korlátolt, amiért egyes pszichológus tudósok a kiterjesztését javasolták, további két szinttel, éspedig:

- az önkifejezés és kutatás szüksége (Jób 32:17; Csel 21:39);
- a tudás és értés szüksége (Ésa 40:26; Préd 2:1).

Maslow maga 1970-ben újraértékelte² 1954-ben strukturált „hierarchiáját”, és a felső szintekhez hozzáadta a kognitív szükségleteket (az ismeret, értés és kutatás szükségleteit), valamint az esztétikai szükségleteket (a szépség, rend és szimmetria utáni vágyat). Ami nem jelenti azt, hogy ezzel feltérképezte az emberi szükségletek teljes skáláját. Napjainkban egy pszichológusból álló kutatócsoport a szükséglet-piramis újrapépítését javasolja, amelynek csúcsára az utódnemzés – a szülővé válás – szükségletét helyezi.³

A Biblia egy külön szükségletlajstrommal egészíti ki a fentebb vázolt személyes szükségletek listáját. Ezek a Szentírás által feltérképezett szükségletek magukon hordozzák az isteni pecsétet, amelyet az ember a teremtéskor kapott, és amely az Istennel való kapcsolat szükségletéről árulkodik. Ilyen értelemben számolnunk kell:

- az isteni akarathoz való igazodás szükségletével (Zsolt 40:9);
- az isteni támogatás és segítség szükségletével (Zsolt 69:14-15);
- a megtérés szükségletével (Péld 28:13);
- a kegyelem és az üdvösség szükségletével (Tit 2:11).

Az emberi logikától a Szentírás logikájáig

Eltekintve attól, hogy Maslow kihagyott pár lényeges emberi szükségletet a hierarchiájából, a maslowi lajstrom alapproblémája elméletének szétfolyó belső logikájában rejlik.

Ha egy szükség betöltése utáni szakaszban indokoltnak minősítjük a motivációnak a hierarchiában egy magasabb szinten található szükség felé való elsiklásának elvét, az egyéni szükség-

séglet-állomány korlátozása abszurd lenne. Egyébként vannak pszichológusok, akik szerint az emberi szükségleteknek történeti jellege van, számuk korlátlan, és a szükségességek növekedésének és diverzifikálódásának elve értelmében nyilvánulnak meg.⁴ Arról nem is beszélve, hogy nem minden emberi szükséglet elégíthető ki (teljes mértékben). Vagy legalábbis nem ezen a világon (Préd 1:8; Hós 4:10; Mik 6:14).

A maslowi struktúra megkérdőjelezői a hierarchia sorrendjét is vitatják. Maslow az emberi szükségleteket a fejlődés hipotézisének perspektívájából osztályozta, amely a piramis szintjeinek fokozatos átfutását írja elő. Ezen a téren vannak vélemények, amelyek szerint a szükséglet-hierarchia szintenkénti átfutása a szóban forgó egyén személyiségének, társadalmi-kulturális környezetének, előző sikereinek vagy kudarcai-
nak függvénye.⁵

Vannak, akik vitatják az anyagi szükségleteknek a nem anyagi szükségletekkel szembeni előbbségét, és állításuk alátámasztására szilárd érveket is felhoznak.⁶ Mi több, egyesek még szigorúbbak, és azt állítják, hogy az anyagiasság perspektívájából történő megközelítés „a lelket egy állat szintjére süllyeszti. Az ember képes szegényes anyagi helyzete ellenére megoldásokat találni a problémákra, méltósággal viselni a nehézségeket, még ha nem is állnak rendelkezésére anyagi eszközök.”⁷

„Isten nem úgy kezel bennünket, ahogy megérdemelnénk, hanem szükségünk szerint. Ezért nem ad meg nekünk mindent, amit kérünk.”

(Roberto Badenas, *Találkozások*, 59)

A Biblia által javasolt sorrend az emberi szükségletek betöltésére ez: „Keressétek először Istennek országát és az Ő igazságát, és ezek mind megadatnak néktek” (Mt 6:33).

Az „először” szó két jelentésben értelmezendő, mivel a görög eredetiben található szó is lehetővé teszi ezt. Utal az idősíkon megnyilvánuló elsőbbségre (legelőször, a letelején, kezdetben), valamint a választás fontosságának síkján megnyilvánuló elsőbbségre (legfőképp, leginkább, elsősorban).⁸ Ennek az „először”-nek az előnyei számos bibliai ígéretre támaszkodnak (Zsolt 37:25; Mk 10:29-30; 1Tim 4:8), és ezek a szövegek leginkább – és a lehető legkonkrétabban – a földi életre vonatkoznak.

Az emberi szükségletek kérdésének megközelítésében a Szentírás logikája a Maslow által megszerkesztett hierarchia fordított átfutására ösztönöz, vagy ha a sorrendet megtartjuk, a piramist kell megfordítanunk.

Szükségletek vagy vágyak?

Maslow eszmefuttatásait olvasva az az érzésünk, hogy az ember szükségletei hajthatatlanul meghatározzák egzisztenciáját, függetlenül akaratótól és értelmétől. Főként akkor érezzük így, amikor kijelenti, hogy „az emberi lények cselekvéseinek alapjául ingerek, impulzusok és szokások állnak, amelyek inkább ösztönösek, mint tudatosak, és amelyeket szükségleteknek nevezünk.”

A valóságban azonban az út a szükségletektől a cselekvésekig, összetett folyamat, amelynek több „lépcsőfordulója” van, amelyek közül az alábbiakban csupán egyre térünk ki, és pedig a vágy kérdésre (amely fogalom a Szentírásban *kérés, vágyakozás, várakozás* szavakkal van megnevezve).

Legelőször is figyeljük meg, hogy a vágy nem egyszerűen egy szükségérzet akarati sikra történő áthelyezése, hanem a vágyakozó személy egyfajta lelki állapota, amely valaminek a megszerzésére, megcselekvésére ösztönzi az embert. Más szavakkal: „a vágy egy olyan törekvés, amely tudatában van cselekvése céljának.”⁹

A vágy – mennyiségi, minőségi vagy körülményekhez viszonyított értelemben – túlszárnyalhatja a szükségletet, amelyen alapszik (5Móz 29:19; 2Sám 23:15; Mk 6:25). Számos bibliai támpont áll rendelkezésünkre, amely szerint az ember tudatában van (vagy tudatában kellene lennie) ennek a szempontnak (Péld 30:8-9; Róm 15:14).

Mi több, mivel a jellem mélyéből fakadnak, a vágyakat értékelni lehet, és az értékelés értelemszerűen a vágyak „tulajdonosaira” is kiterjed (1Kir 3:10; Péld 11:25-26; Júd 1:11). A szükségek „feje tetejére állított” piramisával egybehangzóan, a Biblia különösképpen értékeli azokat a vágyakat, amelyek a lelkiiség szférájában teljeseznek ki, főleg azokat, amelyek a személyes üdvösséget vagy a mások üdvösségét célozzák (Mal 3:1; Csel 13:7; Róm 1:15; Róm 10:1; 1Pt 2:2).

Ami a vágyak teljeseését illeti, még ha létezik is ígéret erre vonatkozólag (feltételes ígéret – Péld 10:24), a bibliai szöveg elismeri az Istenség diszkrecionális képességét ebben a kérdésben (1Kir 9:3; 2Krón 6:19; Jób 6:8; Zsolt 38:10; 59:11).

Prof. univ. dr.
Dan Constantinescu

Bibliográfia:

1. Abraham Maslow, „A theory of human motivation”, *Psychological Review* 50 (1943), 370–396.
2. A. Maslow, *Motivation and Personality* (Second Ed.; NY: Harper, 1970).
3. L. Belkin, „Living to Be a Parent”, *The New York Times*, 2010. szeptember 10.
4. Marieta Stanciu, *Economie politică și politici economice*, 6, www.svedu.ro/curs/ecpolitica_apl_ms.pdf.
5. Corneliu Sofronie, Roxana Zubcov, „Satisfacerea/nesatisfacerea nevoilor umane; caracteristici și reacții”, *Psihologia ordinii. Psihologia cuantică*, 3, www.popq.ro/pdf/cuanta_07.09.12.pdf

Tehát anélkül hogy elítélné a szükségletek vágyakká alakulásának természetes folyamatát, a Szentírás a szükségletek betöltésének bizonyosságát ígéri, amennyiben az egyén aláveti magát az isteni akaratnak (Ésa 33:15-16).

Következtetések helyett

E pseudo-vita az egyéni szükségletek piramisának atyjával természetesen nem több, mint egy egyszerű és érdekes intellektuális gyakorlat. Maslow véleménye merőben különbözik a Szentírásétól.

Nyilvánvaló az eltérés a szükségletek emberi megközelítése (melyet Maslow helyesen definiált) és az e téren megnyilatkozó isteni akarat között, ahogyan azt a Szentírás a 23. zsolttárban bemutatja számunkra, s amely kiváló esettanulmány az emberi szükségletek biblikus megközelítésére.

A maslowi elmélettel ellentétben itt csupán egy hipotézissel van dolgunk: „Az Úr az én Pásztorom” (Zsolt 23:1). Egyetlenegy következtetés vonható le ebből: „Nem szűkölök” (23:1).

E mindent átfogó és félreérthetetlen kijelentéshez viszonyítva az összes többi mindössze szemléltető jelleggel bír. Metaforikus értelemben az emberi szükségletek teljes skálájára utalnak:

- **alapvető szükségletek:** „Füves legelőkön nyugtat engem... csordultig van a poharam” (23:2.5);
- **az önértékelés és öntisztelet szükséglete:** „Lelkemet megvidámítja, az igazság ösvényein vezet engem az Ó nevéért” (3. vers).
- **a biztonság szükséglete:** „Még ha a halál árnyékának völgyében járok is, nem félek a gonosztól, mert te velem vagy... Asztalt teritesz nekem az én ellenségeim előtt, elárasztod fejem olajjal” (4-5 versek);
- **a szeretet és a valahová tartozás szükséglete:** „A te vesszöd és botod, azok vigasztalnak engem” (5. vers).

E szükségletek felsorolásának sorrendje nem releváns mindaddig, míg egy olyan egésznek a részét képezik, amelyre nem csak a megoldás bizonyossága adott, hanem annak folytonossága is, az emberi élet dimenziójához viszonyítva: „Bizonyára jószágod és kegyelmed követnek engem életem minden napján, s az Úr házában lakozom hosszú ideig” (6. vers).

Miután kiemeli az Istennel folytatott kapcsolat prevalenciáját, a Maslow által javasolt hierarchiához történő esetleges közeledés szintén megmagyarázható, ha figyelembe vesszük, hogy a zsolttár szerzője, Dávid király ugyancsak ember volt. ■

„Áldott vagy te az asszonyok között!”

Lk 1:28

Lukács 1:28 versében olvassuk: „És bemenvén az angyal őhozzá, monda néki: Örülj, kegyelembe fogadott! Az Úr veled van, áldott vagy te az asszonyok között.”

E bibliavers kapcsán felvetődik a kérdés: „Imádjá az angyal Máriát?”

Az imádatról Jézus ezt mondta: „Meg van írva: az Urat, a te Istenedet imádd, és csak néki szolgálj!” Az imádat a teremtett lények válasza Isten szeretetteljes közeledésére, és ez a válasz teljes átadást feltételez: az érzelmi, értelmi, testi és anyagi együttes átadását. Pontosan ezért kérte az ördög Jézustól az imádatot. Ezért kell a legnagyobb figyelmet és tiszteletet szentelni az imádat kérdésének.

Nincsenek eléggé szép szavaink ahhoz, hogy az Úr Jézus édesanyja, Mária jellemének szépségét bemutassuk. Mária példakép számunkra, ami az isteni akarat elfogadását illeti. Elfogadta az anyaságot, holott még csak jegyességben állt. Példakép abban, ahogyan hűségesen követte a Biblia előírásait, és ahogy Jézust tanította a Szentírás igazságaira. Üdvözítő iránti hűsége is példaértékű: egészen a keresztig kísérte Őt, miközben szinte mindenki cserbenhagyta. Kitartó volt a közösségápolásban, amint arról a Cselekedetek könyve 1:14 verse is bizonyítást tesz. A keresztényekhez intézett emlékeztető felhívás is tőle származik: „Valamit mond néktek (Jézus), megtegyétek” (Jn 2:5). Mindezekért a dolgokért tiszteljük és értékeljük Máriát, és követni szeretnénk példáját.

Ami viszont az imádatot illeti, a Biblia egyértelműen megfogalmazza, mi a követendő elv. A Jelenések könyve 19. és 22. fejezetében két azonos történetről olvashatunk: János, meghatódva a megváltási terv folyamatától, földre vetette magát a kinyilatkoztatást tevő angyal előtt: „És leborulék annak lábai előtt, hogy imádjam őt, de monda nékem: Meglásd, ne tedd; szolgatársad vagyok néked és a te atyádfainak, akiknél

a Jézus bizonyágtétele van; Istent imádd, mert a Jézus bizonyágtétele a próféta lelke” (Jel 19:10). Az angyal nem fogadta el János imádatát, mondván, hogy ő mint angyal csupán emlékezteti Jánost, hogy Istent kell imádni, egyedül Ő érdemli ezt meg. Az angyal határozott volt, és a mennyei tanítást követte (lásd Lk 4:8).

Bármennyire becsüljük és tiszteljük egy embert vagy bármely szent teremtményt, nem szabad imádnunk azt. Egyedül Isten érdemli meg az imádatot, mert egyedül Ő a Teremtő és Üdvözítő.

Lk 1:28 versében az angyal tisztelettel üdvözli Máriát, szó sincs itt imádatról. Az új-protestáns fordítás változata ekképpen hangzik: „És hozzálépve így szólt az angyal: Üdvöz légy, kegyelembe fogadott, az Úr veled van!” Nem több mint tiszteletudó megszólítás, üdvözlés. Megtudjuk, hogy Mária nagy kegyelemben részesült; a kegyelem pedig Isten bűnös ember felé irányuló irgalma, anélkül, hogy ez utóbbi ezt megérdemelné. Mária megkapta Isten kegyelmét, mivel szüksége volt rá. A Biblia nem tartalmazza a Katolikus Egyház szeplőtlen fogantatásról szóló dogmáját, amelynek értelmében Mária bűn nélkül fogant és bűn nélkül élt. Mária elfogadja Isten kegyelmét, mivel ember, és szüksége van a Jézus által felajánlott üdvösségre. „Nincsen senkiben másban üdvösség: mert nem is adatott emberek között az ég alatt más név, mely által kellene nekünk megtartatnunk” (Csel 4:12).

Következésképpen: csakis Isten érdemes az imádatunkra. Az összes mennyei lény vagy hívó ember, aki szereti és szolgálja Istent, példaképünk lehet az odaadásban és a hűségben, amelyet Isten iránt gyakorolnunk kell (Zsid 12:1). ■

Csakis Isten

érdemes az

imádatunkra.

Az összes mennyei

lény vagy hívó

ember, aki szereti

és szolgálja Istent,

példaképünk lehet

az odaadásban

és a hűségben,

amelyet Isten iránt

gyakorolnunk kell.

(Zsid 12:1)

Gabriel Işvan,
a Munténiai Egyház-
terület Vallásszabad-
ság és Kommunikációs
Osztály igazgatója

„Szólj, Uram, mert hallja a te szolgád!”

A SZOLGÁLATBÓL FAKADÓ HIT

Kérlek szépen, mondjátok el újra a Sámuel történetét!” – kértem lelkesen a szüleimet. Látván kíváncsiságomat és ismeret utáni vágyamat, a szüleim kihasználták ezeket az alkalmakat, és olyan történeteket mondtak nekem, amelyek jellemfejlesztő tanulságokat tartalmaztak. Sámuel története például egyike volt azoknak a bibliai történeteknek, amelyek különleges módon meghatottak, és amelyeket szívesen hallgattam újra meg újra. *Milyen csodálatos, hogy Sámuel már gyermekkorában meghallotta Isten hangját!* – gondoltam magamban. Lenyűgözött gyermeki hite és határozott, őszinte szándéka, hogy Istent szolgálja. „Szólj, mert hallja a te szolgád” (1Sám 3:10). Ez a legszebb válasz, amit ember Isten hívására adhat.

Ha figyelmesebben megvizsgáljuk Sámuel történetét, látni fogjuk, hogy értékes elveket rejt magában, amelyek segítenek megértenünk a vallásos befolyásoknak a gyermekek hitvilága fejlődésében játszott lényeges szerepét. E folyamatnak három fontos elemét különböztetjük meg: az otthoni nevelés, az egyházi nevelés és az iskolai nevelés elemét, az adventista oktatás három alappillérét. Sámuel maga is megtapasztalta e három befolyását lelki élete különböző időszakaiban.

Minden otthon kezdődik

Akárcsak más bibliai hősök esetében, Sámuel hitutazása is a szülői házban kezdődött. Még mielőtt megszületett volna, hűséges édesanyja Istennek tett ígéretének megfelelően élt: elsőszülöttjét Isten szolgálatának ajánlotta fel. Úgy tűnik, hogy Anna nagyon komolyan vette gyermeke lelki fejlődését. Erre utal Ellen White is a *Pátriárkák és próféták* című könyvében: „Az elme első felcsillanása pillanatától kezdve arra tanította fiát, hogy szeresse és tisztelje Istent, és az Ő tulajdonának tekintse magát” (572).

Minden kétséget kizárólag Anna spirituális befolyása és tanításai meghatározó befolyást gyakoroltak Sámuel rendkívüli szellemi képessé-

geire, és felkészítették a hit harcaira, hogy gyermekként is szilárdan megállhasson a próbák tüzeiben, a megvesztegető kísértések közepette, amelyek otthonról való távozása után körülvették. Mi lenne, ha minden szülő szent felelősségként tekintene gyermeke nevelésére? Megváltozna magatartásuk, ha tudatosulna bennük, hogy gyermekük egy Istennek szánt különleges edény?

Sámuel már gyermekkorában kezdetén elvitték Silóba, a templomba, ahol lelki-vallásos nevelését Éli papra bízta. A templomban Istenről és a szentélyi szolgálatok jelentőségéről tanult.

Sámuel megtanult pár egyszerű templomi szolgálatot. Ellen White megjegyzi, hogy mindaz, ami megkülönböztette az ifjú Sámuel szolgálatát, az a tény volt, hogy „vallásgyakorlása az élet minden területére kiterjedt. Úgy tartotta magáról, hogy Isten szolgája, a munka pedig, amit a templomban végzett, Isten munkája” (*Pátriárkák és próféták*, 573). Vágyott az Urat szolgálni, megtanult különbséget tenni jó és rossz között, Éli egészséges, lelki tanításai és a pap fiainak megvesztegető befolyása között.

Egy különleges iskola

Amint Sámuel elkezdte prófétai és bírói szolgálatát Izraelben, azonnal megalapította a prófétaiskolákat (1Sám 19:18-24; 2Kir 4:38-44). Lehet, hogy eszébe jutottak gyermekkorai pozitív élményei, tanításai. A prófétaiskolákban Sámuel arra törekedett, hogy spirituálisan felkészítse a diákokat Isten szolgálatára. A fiatal tanítványok nem csak az Írásokat, hanem a hitélet gyakorlati oldalát is megismerhették. Ismereteiket nap mint nap alkalmazták Isten és embertársaik szolgálatában.

Ez a vallásos oktatási rendszer Isten örök törvényein alapul, és Sámuel ezt örökségül hagyta korunk számára. Sámuel története a nevelés gyakorlatának alapos ismeretéről árulkodik, amely ismeretek alapvetőek a zsidó-keresztény szemléletű gyermeknevelésben. Úgy tűnik, hogy a gyer-

1. Ellen G. White, *Pátriárkák és próféták*, 572. old.

2. *i. m.*, 573. old.

mekek és serdülők lelki felkészítése a mindennapi tevékenységeken való aktív részvétel által valósult meg. Sámuel tudta, hogy a szolgálat fejleszt a jellemet.

Akárcsak Sámuel próféta napjaiban, a család, az egyház és a keresztény iskola spirituális befolyása megóvjá a gyermekeket és ifjakat a kortárs, posztmodern társadalom változó értékeinek árthatmas befolyásától, amely állandóan a próba tüze alatt tartja vallásos hitüket. De túl azon, hogy a keresztény értékek védőpajzsot alkotnak az ifjak elméje köré, az individualista, önző társadalom ellenszerei is egyben.

A „Valuegenesis 3” közvélemény-kutatás eredményei

Az utóbbi két évtizedben az adventista közvélemény-kutató szakemberek rendszeresen vizsgálták egyházunk fiataljainak szokásait. A harmadik Valuegenesis felmérés eredményei rávilágítanak arra a tényre, hogy erős kapcsolat van a család, a gyülekezet/egyház és az adventista oktatási rendszer befolyása, valamint a fiatalok mások szolgálatára tett erőfeszítései között. Az adatok arról tesznek bizonyosságot, hogy a rendszeres, derűs kicsengésű, minőségi családi áhítatok, továbbá a pozitív családi hangulat eredménye egyrészt a nagyobb szülői tekintély és befolyás a gyermekek nevelésében, másrészt pedig egy nagyobb hajlandóság a gyermekek részéről a mások aktív szolgálatára. A három pillérnek – a családnak, gyülekezetnek és iskolának – meg-

határozó szerepe van a serdülők mások szolgálatára irányuló készségében.

A „Valuegenesis 3” felmérésben részt vett fiatalok általában lelkesen viszonyulnak az önkéntes, humanitárius szolgálat lehetőségéhez. Időnként szívesen részt vennének olyan segélynyújtási tevékenységekben, amelyek során lelkileg bátoríthatják az embereket, hozzájárulhatnak a szegénység felszámolásához, enyhítéséhez, és hitüket, spirituális értékeiket felhasználva megoldásokat keresnének aktuális társadalmi problémák orvoslására.

A diákok továbbá elmondták, hogy az elmúlt évben háromtól öt alkalomig tettek bizonyosságot Jézusba vetett hitükről, bátorítottak másokat, hogy higgyenek Krisztusban, beavatták embertársaikat Jézus munkamódszereibe, és ösztönözték az embereket, hogy kapcsolatba lépjenek az Adventista Egyházzal. Az önkéntes, önzetlen szolgálattal kapcsolatosan a fiatalok kijelentették, hogy átlagban havi két alkalommal vesznek részt olyan tevékenységekben, mint a gyengébb tanulók korrepetálása, közösségi segélyakciók, egyházi tevékenységek, szomszédok segítése.

A diákok szerint nagyon fontosak a gyülekezeti ifjúsági programok, és szerintük az adventista iskoláknak van a legnagyobb befolyásuk a fiatalok jellemnevelésében.

Érdekes viszont, hogy jóllehet fontosnak tartják a családi áhítatokat, szinte soha nem volt részük bennük. Ugyanakkor habár azt nyilatkozták, hogy tisztában vannak a Szentírás és Ellen

Az önzetlen szolgálat, amely a keresztény értékrendszerben gyökerezik, az önző, individualista társadalom különleges ellenszere.

White prófétai munkássága fontosságával, mégis csupán háromszor olvassák a Bibliát havonta, Ellen White írásait pedig alig egy alkalommal.

A megkérdezett diákok több mint fele soha nem vett részt családi szolgálatokon, ami látszólag ellentmond azon állításuknak, hogy örömmel vesznek részt olyan tevékenységekben, amelyekben embertársaikat szolgálják.

A közvélemény-kutatás újabb kérdéseket vet fel: mit tehetnek a szülők annak érdekében, hogy bátorítsák gyermekeiket a rendszeres személyes áhítati gyakorlatokra, beleértve a Biblia olvasását is? Hogyan tehetik a szülők a család mindennapi programjává a családi áhítatokat? Miként érhetik el, hogy gyermekeik is részt vegyenek a család másokért végzett szolgálatában? A család ifjú tagjai hogyan érthetik meg a szolgálat – az Isten és a felebarátok iránti szolgálat – fontosságát? Ezek a kérdések megkövetelik, hogy figyelmesebben megvizsgáljuk, hogyan vezethetnénk rá a szülők és pedagógusok a gyermekeket és a serdülőket az önzetlenül szolgálatot tevő Jézus követésére.

Befolyások, amelyek számítanak

A háromlábú szék metaforáját gyakran alkalmazzák a gyermekek és ifjak spirituális fejlődése érdekében összefogó család, egyház és iskola partneri viszonyának szemléltetésére.

A pedagógusok hangsúlyozzák a gyakorlati szolgálat fontosságát, és ezzel egy időben lefektetik az aktív szolgálatban való részvétel alapjait. Isten elhívja a szülőket, hogy formálják gyermekeik áhítati szokásait, és megszerettségükkel a Szentírást és a Prófétaság Lelke írásait. A közvélemény-kutatás adatai arra engednek következtetni, hogy a lelki fejlődés egyik legfontosabb

tényezője a családi áhítatok megtartásában való következetesség. Ezzel egy időben a szülők lehetőséget kínálhatnak fel gyermekeiknek a szolgálatra otthon, de a közösségben is.

Hasonlóképpen, a gyülekezeti/egyházi vezetők nagy mértékben hozzájárulhatnak a serdülők lelki fejlődéséhez azáltal, hogy bevonják őket a gyülekezeti/egyházi élet aktivitásaiba. Igényt tartván szolgálatokra, nem tesznek egyebet, mint segítenek nekik felfedezni talentumaikat, és útba igazíthatják őket képességeik kamatoztatásában, hogy áldásként szolgáljanak mások számára. Ha helyesen állítják őket munkába, a gyermekek és serdülők lelki ajándékai értékeseknek bizonyulnak majd a testvéri közösségben.

Az adventista tanárok is jelentős mértékben hozzájárulhatnak az otthon elkezdett és a gyülekezetben folytatott spirituális nevelés kiteljesedéséhez. Azáltal, hogy lelki szempontokkal gazdagítják a szolgálatot, a tanárok a szerető Isten és a szolgálatot tevő ember közötti erős kapcsolatot hangsúlyozzák. Az adventista pedagógusok hosszútávon befolyásolhatják diákjaik lelki életét.

Akár otthon, akár a gyülekezetben vagy az iskolában, a szülők, lelkészek és pedagógusok lelki befolyása Krisztushoz vezetheti a gyermekeket és serdülőket, kialakítván bennük a szolgálat iránti készséget, a világ megváltása iránti vágyat.

Képzeljétek el, milyen változás következne be otthonainkban, gyülekezeteinkben, iskoláinkban, közösségeinkben, a társadalomban általában, ha minden gyermek, serdülő és felnőtt ugyanolyan gyorsan és határozottan válaszolna Isten hívására, mint tette azt Sámuel! Mi történnék, ha rendelkeznének Sámuel gyermeki hitével és szolgálatkészségével? Hogyan hatna ez az utánunk jövő nemzedékre?

„Szólj, Uram, mert hallja a te szolgád!” Óhajom az, hogy e kijelentés több legyen, mint egy jól ismert bibliai idézet! ■

Nagy Andrea,
a filozófia doktora,
a szombatiszkolai
bibliatanulmányok
társzerkesztője

Látod?

A vallásos hit, a hitgyakorlat és a szolgálat közti összefüggés a serdülők körében

A Szentírás hangsúlyozza az Isten iránti elkötelezettség kifejezésének fontosságát, ami a felebarátaink iránti szeretetben nyilvánul meg (5Móz 6:5; 3Móz 19:18; Mt 22:37.39-40; Róm 13:9; Jak 2:14-17.24.26). A keresztény szolgálattelvés az Istenbe vetett hit külső megnyilatkozása, ezért a fiatalok szolgálatban való részvétele nem csupán holisztikus fejlődésüket segíti elő, hanem megerősíti hitüket, továbbá a spirituális és vallásos értékek iránti hűségüket is.

Kutatásaim során a kanonikus korreláció analízisét alkalmaztam. E statisztikai módszer arra hivatott, hogy két változó-együttes kapcsolatát vizsgálja, jelen esetben a hitből fakadó elkötelezettség és a szolgálatban való részvétel kapcsolatát az adventista serdülők körében.¹ **Az eredmény azt mutatja, hogy a másokért végzett szolgálat mögött az adventista értékek és hitvallás iránt érzett erős elkötelezettség rejtőzik.** A statisztikai korreláció értékei 0 és 1 között mozognak, az 1-es érték a legnagyobb, a 0 pedig a legkisebb relevanciára utal. A legnagyobb pontszámot elért változók az „adventista értékek és hit iránti elkötelezettségek” terén: a függőleges hit (0,97), a személyes odaszentelődés (0,72), a vallásos hit fontossága (0,66), a vallásos hit fontossága a mindennapi élet alakításában (0,61), a Jézussal való személyes kapcsolat előjoga (0,54), a Jézus Krisztus iránti elkötelezettség (0,51), a hit tévedhetetlensége (0,41).

Az egyenlet másik oldalán – a szolgálatban való részvétel tekintetében – a változók analízise a következő értékeket mutatja: vízszintes hit (0,94), evangelizáció (0,68), a szolgálat öröme (0,52), önzetlenség (0,50), más diákokkal karöltve végzett szolgálatban való részvétel (0,49). Mindkét változó-együttes jelentős korrelációról árulkodik, és a jelek szerint egymással összefüggnek.

Az alábbi ábra e két változó-együttes közötti korrelációt vázolja fel.

Az ismeret, mely megrontja az elmét

Tudni vagy nem tudni

A tudás – ahogyan Bölcs Salamon írta – „gonosz, hiábavaló foglalatosság, melyet adott Isten az emberek fiainak, hogy gyöttrődjenek vele” (Préd 1:13). Rossz dolog nem tudni, de az is rossz lehet, ha a tudás birtokába jutsz. Az ismeret – beleértve az igaz hit ismeretét is – gyakran a büszkeség forrása is lehet (1Kor 8:1), és még „több büntetést” is maga után vonhat (Lk 12:47). *Grave gravissimo*, a tudás rettenetes felelősséggel is jár. Inkább ne tudj semmit, mint hogy áthágd a parancsolatot, amellyről tudomást szereztél (2Pt 2:21).

Bibliai értelemben az „ismeret” szóban dinamika rejlik, és ez ugyanúgy vonatkozik a tudatlanokra, mint a bölcsekre (Péld 1:5). Kegyelmi ajándék ez, amelyet Isten ad az értelmes, kíváncsi, szorgalmas és szerény embereknek.

A tudásvágy látszólag általános, csupán a tudás tárgya különbözik. Egyeseket a tapasztalati ismeretek vonzanak, és szeretnék mindent kipróbálni, a legtermészetesebb élményektől a legfurcsábbakig. Ezeket nem igazán érdeklik az intellektuális ismeretek, általában kerülnek a könyveket és a tollat, vagy ahogy mondani szokták: a „magolást”. Pihentek és hiperaktívak, gyakran véleményalkotók, született vezetőknek képzelik magukat, sokszor frusztráltak, hogy a körülöttük élő középszerűek nem értékelik méltóképpen képességeiket.

Mások inkább választják, hogy előbb elődeik tudását sajátítják el. Ők a lelki-intellektuális tudásban érdekeltek. Ide tartoznak az iskolát és a tanulást kedvelők. De itt is két út különül el egymástól: míg egyeseket az akadémiai tudás érdekel, addig mások a pseudo-intellektuális „rövidítések” hívei: habzsolják a webtartalmakat, bulvárlapokat, szenzációhajhász videofelvételeket.

Belzebub módszere

Az Édenkertben az „ismeretbe való esés” egy összekülvő kinyilatkoztatással kezdődött. A ragyogó elméjű kérub lényegében „felfedte” az ember előtt, hogy a hivatalos és jól ismert verzió nem az igazi, hogy a valóság voltaképpen teljesen más. Belzebub nem mondta el nekik, hogy ő az igazi konspiráció „bábmozgatója”, hanem alattomos módon a legitim kormányzatra hárította a felelősséget. Amint a hazugság belépett a világba, az emberek a tudás nevében inkább Lucifer konspirációs elméleteiben hittek, mint az el nem bukott angyalok változatában. Önmagunknak hazudunk nemzedékről

nemzedékre, miközben arra törekszünk, hogy elszakadjunk a hazugságtól, és az igazságot kövessük.

Az internetes keresőmotorok egy bizonyos témához több konspiratív elméletet hoznak elő, mint igaz, tudományosan alátámasztott verziót. Itt nem is annyira az arányok a fontosak, mint maga a tény, hogy a kevés ésszel rendelkező elbizakodottak a szenzációt és a skandalumot keresik. Az emberi butaság e törvénye a köztér minden területén működik, a szekuláris és az egyházi szférában, a politikában, tudományokban, egyházban és teológiában egyaránt. Ez a veszély nemcsak az „internetuális” személyeket érinti, hanem azokat is, akik a gyülekezeti pletykákból, vagy a szenteknek szervezett találkozókön elhangzottakból táplálkoznak.

Ezért szeretném az alábbiakban bemutatni az áltudás bizonyos csapdáit, amelyekbe sokan beleesnek a tapasztalatlanok közül, de még az okleveles értelmiségiek közül is.

Ne vidd túlzásba az ismeretszerzést, avagy hogyan veszítsd el az eszed

Tudni szeretnéd, miben sántikál a Kormány vagy valamely ismert politikus? Figyelmen kívül hagyod a hivatalos sajtóközleményeket, és a nagy sodrású, konspiratív információforrásokhoz fordulsz. Mert szerinted csakis így tudhatod meg, hogy kik az igazi felelősök az Ikertornyok lerombolásában, melyik amerikai sivatagban „rendezték meg” a holdra szállást, milyen titkos dokumentumot agyalt ki már megint a pápa, vagy mi lesz az Egyesült Államok elnökének következő lépése a világpolitika saktábláján.

Tudni szeretnéd, hogy mi az igazság a Föld energiaforrásait, bolygónk alakját és állását, egy bizonyos nyelv kialakulását illetően? El szeretnél mélyülni a régészet tudományában? A világháló tele van géniuszokkal, akik be fogják neked bizonyítani, hogy a vízzel működő motor a leghatékonyabb, hogy nem a román nyelv ered a latinból, hanem a latin a románból, vagy hogy a világ történelme nem a Közel-Kelet területén kezdődött, hanem a romániai Fehér-megyében, Tatárlakán.

A téma bármi lehet, a módszer azonban ugyanaz: kerülnek a hivatalos forrásokat, az akadémiai fajsúllyal bíró információkat, mivel szerintük ezeket árnyékhatalmak igazgatják. Tudni szeretnéd az igazságot egyházas életéről és tanításairól? Ha igen, kerülj a hivatalos források konzultálását, ne végezz tárgyilagos vizsgálatot a kérdésben, hanem fordulj a hivatásos kötekedőkhöz, az úgy-

mond beavatottakhoz, akik felfedik előtted Baphomet összeesküvését és intrikáit a világ ellen. Ha még nem tudtad, eme alázatos hírnökök elmagyarázzák neked, hogy mi is történik földünkön, miként igazgatja világunkat a jezsuita, illuminátus, szabadkőműves, „bilderberges” háttérhatalom, hogy amúgy is szerencsétlen életünket teljesen tönkretegy. És természetesen e félelmetes, globalista csúcsán maga a pápa áll.

Az ehhez hasonló ál-információk régebbi fundamentalista keresztény írások által kerültek a figyelem középpontjába, amelyek nagy hatást gyakoroltak bizonyos kolostorok szerzeteseire, szélsőjobbos radikálisokra, különböző felekezetű fundamentalista hívőkre. Sajnos adventisták is vannak szép számmal, akik radikalizálódtak, és minden öt évben előállnak egy-egy vészjósló összeesküvés-elmélettel, amely úgy tűnik, magyarázattal szolgál a Jelenések-könyvének jövődőléseire. Megtörténik, hogy néha nagyon tehetséges, befolyásos, akadémiai felkészültségű emberek is belesznek ebbe a csapdába. Senki sem immunis. Rendelkezhetsz kiváló tudással egy bizonyos területen, amelyet tanulmányaid során elsajátítottál, és dilettáns egy másik területen, ami természetes is. A baj akkor van, amikor zelóta dilettáns létedre kezded kioktatni az „írastudókat és a farizeusokat”.

Az összeesküvések beavatottjai, akik erényszintre emelték dekonspirációs tevékenységüket, „felvilágosítanak” majd, hogy mi a helyzet egyházunkkal, amelyek tagjai közé jezsuiták és szabadkőművesek lopódtak; hogy választottjaink kezét fognak a pápával; leülnek tárgyalni Babilon képviselőivel; és teológusaink, vezetőink eljuttattak az Ómega-holtpontra, amely alatt nem azt kell értenünk, amit elődeink értettek.

Az Ómega-válságra vonatkozóan, a kegyes-ájtatosak, akikről említést tettem, fel fognak világosítani néhány... széttartó válasszal. Allan Stumptól és „árja” csapatától megtudod, hogy az Ómega-válság nem más, mint a Szentháromság „pápai doktrínájának az Adventista Egyház általi elfogadása”. Jeff Pippinger és „bojtárjai” azt fogják mondani, hogy az Ómega-krízis a mindennapi áldozatra, az iszlám terjeszkedésére és a nabukodonozori hét időre vonatkozik. A különböző független „kormányok” titkos küldöttei szerint az Ómega-válság akkor kezdődött el, amikor az Adventista Egyház lemondott bizonyos hitelveiről, az evangélikusok kedvéért. A következtetés tehát az lenne, hogy nem az Ómegát kell anyagilag támogatni, hanem az alázatos összeesküvő apostolokat.

Igaz ugyan, hogy nem mindig a hivatalos vagy tudományos változatok az igazak. Egy-egy intézmény időnként lehet kevésbé transzparens. Egy-egy tantétel lehet

túlságosan merev, vagy éppenséggel felelőtlenül liberális. Egyszer egy évszázadban előfordulhat, hogy a kurzsló öregasszony sikert ér el ott, ahol a hippokratészi módszerek csődöt mondtak. Egy laikusnak is joga – és képessége – van értékes javaslatokkal előállni. A becsléletes kritikust értékelni kell, nem pedig démonizálni.

Az összeesküvés-elméletekben is vannak valóság-
elemek. Ezek a teóriák azonban nyugtalan lelkek
szüleményei, amelyek néhány többé-kevésbé
fontos esemény kockáit összerakva – meg-
érzésekre, gyanúkra, extrapolációkra és
hitre alapozva – olyan spekulatív „elmélet-
tet” raknak össze, amely sokkal érdekesebb-
nek tűnik, mint a hivatalos, közhelyszerű
nyilatkozatok. Ez azonban csalóka játék.

Kísértetek nyomában

Harminc évvel ezelőtt lelkesen kerestem Alexander Hislop könyvét, *A két Babilon* című, pápaságot támadó alkotását, amelyre számos zelóta hivatkozik. A mű egy igazi pápaellenes manifesztum. Amatőr, de kritikus szemléletű, komoly forrásokat felkutató történelem-kedvelőként egyedül felfedeztem azt, amit a szakemberek régóta tudtak, és pedig hogy a hagyományos kereszténység különböző szimbólumai nem egyedüli, babiloni forrásra vezethetők vissza, ahogy azt Hislop olvasóival el akarta hitetni. A római vallásnak különböző gyökerei vannak. A babiloni szertartások, jelképek és hitvilág elemei a kulturális befolyás útján terjedtek át a szomszédos népek kultúrájába, bizonyos mértékben a görög-római kultúrkörbe is, de nem úgy, ahogy azt Hislop állította, rálicítván a nyilvánvaló tényekre annak érdekében, hogy a római katolikus kultuszt a babiloni mitológia és jelképrendszer megszakítatlan folytatásaként igazolja, Pergamonra és a pogány Rómára hivatkozva.

Hislop és követői viszonyulása bizonyos jelképekhez helyenként ugyanolyan babonás, mint maga a jelképek kultusza. Egy ártatlan háromszög, kör, piramis, hal vagy kereszt ilyen értelemben a két Babilon közötti folytonosság bizonyítékává válik!

Néhány évvel ezelőtt egy amerikai fiatalember ellátogatott a Balkánra, hogy a bogumilok után kutasson, akik – tudása szerint – szombat-ünneplők voltak. Egy kirándulás nem rossz dolog, de ezért nem lett volna muszáj elutaznia a Balkán-félszigetre. Köztudott, hogy a bogumilok teológiája több eretnekséget is tartalmazott, de senki sem vádolta őket azzal, hogy szombatosok – vagy zsidóskodók – lettek volna. És mi mást tudhatott volna meg ez a fiatalember a bogumilokról a forradalom utáni Romániában, mint azt, amiről az egyházi történelemkönyvekben fel van jegyezve, s amely történelemkönyvek az amerikai könyvtárakban is megtalálhatók?

Amikor csupán gyanúra, megérzésre alapozol, bármilyen erős is legyen az, továbbá a komoly, tudományos igényű források nem támasztják alá spekulatív információidat, bölcsebb dolog, ha kerülöd a témát, vagy ha kénytelen vagy véleményt mondani az illető kérdésben, ismerd el, hogy perdöntő információk hiányában nem alkothatsz véleményt. Ez nem szegény. Több évtizedes tapasztalattal a hátam mögött elmondhatom, hogy sokat tanultam, de egyik nagy felfedezésem az, hogy ifjúkorom csillogó elméletei közül néhány méltónak bizonyult a teljes elvetésre.

Mi újság a pápáról?

Semmiképp sem szeretnénk csorbítani vagy minimalizálni a totalitárius, rémséges európai pszeudókeresztény középkorra vonatkozó történelmi – neoprotészta vagy adventista – olvasat jelentőségét. Annál is inkább, hogy a páratlan történelmi jelentőségű Krisztus nevében követték el.

II. János Pál pápa több mint száz olyan gazzettát azonosított be és ismert el, amelyet az egyház a múltban elkövetett különböző népek, társadalmi rétegek ellen: zsidók, muzulmánok, ortodoxok, disszidens keresztények és protestánsok ellen, akiket megaláztak, megkínóztak és meggyilkoltak a hitük miatt. Elismerete, hogy a római katolikus egyház részt vett a rabszolga-kereskedelemben, vallási háborúkat szított, az inkvizíció által megsértette az emberi jogokat, gyilkolt, semmibe vette a nők jogait, stb.

Florin Lăiu,
Biblia-tanár

I. Ferenc pápa nemrég bocsánatot kért a valdensektől a keresztényietlen, sőt embertelen bánásmódért, amellyel az egyház irántuk viseltetett századokon keresztül: kiközösítette, szisztematikusan üldözte és gyilkolta őket. Lehet, hogy a bűnösség elismerése kevés, lehet, hogy sokan elvárnák, hogy szenté avassa a valdens mártírokat, Husz Jánost és még sokan másokat. Vagy kártérítést kellene megítélniük leszármazottaiknak. Mielőtt azonban a Katolikus Egyház elmélyülne a bűnbánatban, ha egyáltalán valaha is meg fog ez történni, a többi egyháznak is nyilvánosan meg kellene vallania bűneit.

A Jelenések könyve azonban rávilágít arra, hogy a „fenevad” – a középkor keresztény-teokratúra uralma –, amely súlyos sebet szenvedett a világi hatalmaktól, újra feltámad és felemelkedik a mélyből. Egyesek mintha türelmetlenül azt várnák, hogy beteljesedjék a Jelenések próféciája, és megnyilatkozzék a pápa kegyetlensége, ahelyett hogy saját megtérésükkel foglalkoznának. Gondosan arra törekednek, hogy konspiratív-paranoid módon értelmezzék a pápa minden szavát, gesztusát, és hangosan világgá kürtölgjék, hogy ki is valójában a fenevad.

A profetikus jövő be fog következni, függetlenül attól, hogy milyen úton. A Prófétaság Lelke azt tanácsolja, hogy maradjunk meg az egészséges ismeretben:

„Az igazságot határozott módon kell hirdetni. Erre vonatkozóan azonban felhatalmazást kaptam, hogy figyelmeztessem népünket: »Legyetek készenlétben! Miközben hirdetitek az üzenetet, ne támadjatok más egyházakat, a katolikus egyházat sem! Isten angyalai a többi felekezetekben olyan lelkeket tartanak számon, akiket csak nagyon körültekintően közelíthetünk meg. Vigyázzunk, mit mondunk. Lelkészeink ne saját elgondolásaik szerint tárják fel a törvénytelenéget. Ezekben a kérdésekben a hallgatás a legkesebb szó. Az igazságról csakis szeretetteljes szavakkal beszéljétek. Krisztust magasztaljátok! Isten szava, az Igazság, egyedül felderíti majd a tévelygők következetlenségeit.»

„Jósággal kell közelednünk azokhoz, akik hitben és doktrínákban különböznek tőlünk. Ők is Krisztus tulajdonai, és a végső számadás napján találkozunk kell majd velük. Látni fogjuk a gondolatainkat, szavainkat és cselekedeteinket tartalmazó jelentést, úgy, ahogy azok a valóságban megtörténtek. Isten feladatot bízott ránk: szeressük egymást, ahogyan Krisztus is szeretett bennünket!” (Ellen White, *Evangelizálás*, 576–577; 638). ■

A Brâncoveanu gyülekezet

A Brâncoveanu gyülekezet története 1993-ig nyúlik vissza, amikor is a Bellu gyülekezet néhány tagjának kezdeményezésére megkezdődött az új gyülekezet imaházának építése. A visszaemlékezésekből tudjuk, hogy az építkezés sok áldozatot követelt, de örömben is gazdagon részük volt a munkálatokat kezdeményező testvéreknek.

Amint annyira haladtak az építkezéssel, hogy gyülekezni lehetett az imateremben, elkezdődtek az istentiszteletek az új imaházban, és lassan-lassan körvonalazódni kezdett a Brâncoveanu gyülekezet identitása. A tagok létszáma fokozatosan növekedett, míg elérte a háromszázat (beleértve a „December 1” csoportot is).

A Brâncoveanu gyülekezet identitása az igazi közösségi érzés köré épült, amelyben minden tag megtalálta a maga helyét és célját. A Brâncoveanu gyülekezet hamarosan a legvendégszeretőbb gyülekezetként vált ismertté a fővárosban és az egész országban.

A gyülekezet két jellegzetessége, már a kezdetektől fogva, a hiteles egyházi zene és a minőségi

gyermek-szombatiskola volt. A gyermekprogramok valóságos fennkölt ünnepi légkört teremtettek az imaházban.

A gyülekezet a misszionárius lelkületnek és a társadalom megsegítésére orientált tevékenységeknek – nyilvános evangelizálásoknak, tematikus szemináriumoknak, a börtönszolgálatnak és a Sola Scripturának – köszönhetően növekedett. Az itt szolgáló lelkészek kivétel nélkül a legjobbat adták magukból.

A Brâncoveanu gyülekezet ma is ugyanolyan vendégszerető, mint volt a kezdetekkor, és megpróbálja mindenki számára, aki átlépi küszöbét, a legjobb feltételeket biztosítani a lelki fejlődéshez. A társadalmi életben való részvétel ma is jellemző a gyülekezetre, van is pár ilyen irányú, specifikus programjuk.

Az idén nyáron az épületen alapos tatarozást végeztek, ezzel is vonzóbbá akartuk tenni „otthonunkat” mindenki számára.

*Valeriu Petrescu,
lelkész, Brâncoveanu gyülekezet*

Szingapúr

A Szingapúri Köztársaság egy több szigetből álló városállam, amely a Maláj-félsziget folytatásaként az Egyenlítőtől 137 km-re északra helyezkedik el. Dél-Kelet Ázsia legkisebb állama, amely a térség legnagyobb kereskedelmi kikötőjével rendelkezik. Népessége 5.487.000 lakos, területe mindössze 660 négyzetkilométer.

A lakosság vallási megoszlása az etnikai megoszlás arányait tükrözi: a kínai etnikum általában a konfucianizmust, buddhizmust, taoizmust vallja, a maláj lakosság egy része mohamedán vallású. A keresztények aránya az utóbbi években jelentősen megemelkedett. 1990-ben az összlakosság 12 százaléka volt keresztény, jelenleg pedig 18 százalékot tesz ki.

Az első adventista, aki missziós céllal Szingapúrba érkezett, úgy tűnik, hogy Abram La Rue volt, valamikor a XX. századforduló előtt. Az első állandó misszióközpontot 1904-ben alapították. 1909-ben, amikor megépült az első imaház, ötven adventista élt Szingapúrban. 1915-ben megkezdte működését egy adventista gimnázium, 1917-ben pedig egy könyvkiadó. 1948-ban nyitotta meg kapuit a Youngberg Adventista Kórház, amely a mai napig az egyik legrangosabb

magán egészségügyi intézmény Szingapúrban. Itt végezték el 1979-ben az első veseátültetést az országban.

Ma majdnem 3000 adventista él Szingapúrban, ami szervezetenként hét gyülekezetet és két csoportot jelent. A Szingapúri Adventista Egyház egyik legfontosabb programja az „Add tovább!” („Pay It Forward!”), amely által évente több mint 2500 szegény polgár részesül meleg ebédben és ingyenes orvosi kivizsgálásban. A kiszolgált személyeket az istentiszteletekre is meghívják, a nehéz szociális eseteket pedig egész éven keresztül monitorizálják. A kezdeményezés rendkívüli hatásának köszönhetően az idén az adventista óvodások is bekapcsolódtak a humanitárius akcióba: szegény családok számára készítettek meglepetéseket.

Mindezek mellett a helyi rádióadók hullámhosszain sugárzott műsorok, az adventista kórházak és egészségközpontok, valamint az adventista közösség egyre változatosabb tevékenységei élő hitről és egy szerető Istenről tesznek bizonyosságot.

*Adrian Neagu, szerkesztőségi titkár,
Viața și Sănătatea Kiadó*

Gyülekezetalapítás – gyülekezetalapító lelkész

A gyülekezetalapítás munkájának célja új gyülekezetek megnyitása olyan adventista jelenléttel rendelkező nagyvárosok lakónegyedeiben, ahol még nem működik imaházunk, illetve olyan városban vagy falusi településen, amelyben még nincs adventista jelenlét. Egy-egy projekt futamideje 4-6 év.

A gyülekezetalapító lelkész is ugyanazokkal a jogokkal rendelkezik, mint a kerületi lelkészek (ugyanaz a fizetése, küldötti státusszal bír a Közgyűléseken, lelkészi akkreditációja van, adottak a lehetőségek, hogy folyamatosan képezze magát).

A gyülekezetalapítási programok általában a segédlelkészeknek és felszentelt lelkészeknek szólnak. Figyelembe véve a véglegesítési folyamatot, és ezt követően magát a felszentelést, a lelkészgyakornokok belépnek az internship programba. Rendkívüli esetekben – az egyházterület terveivel összhangban – a lelkészgyakornokok is bevonhatók a gyülekezetalapítási szolgálatba.

A lelkészek kiválasztásakor mindkét fél – a lelkész és a konferencia vezetősége – szándéka fontos. A javaslatot az egyházterület teszi meg az elhívottságot érző lelkészeknek.

A gyülekezetalapítás munkája a felebarátok szükségseinek betöltésére és a spirituális-missziós ütemtervekre alapoz.

A gyülekezetalapító lelkészt előzőleg a következő területeken képezik ki: egészségügyi misszió, könyvterjesztés, lelki tanácsadás, általános lélektani és szociológiai ismeretek. A kiképzés időtartama körülbelül 2-3 hónap.

A gyülekezetalapítót vagy a szomszédos gyülekezetekből alkotott pártfogó csoport támogatja, amelynek tagjaival a plántáló lelkész szorosan együttműködik, s ily módon kizárólag missziós felelőségekkel rendelkezik, vagy pedig egy általa pástorolt támogató gyülekezet segíti őt a munkájában, és együtt vállalják a gyülekezetalapítás küldetését.

Abban az esetben, ha a gyülekezetalapító lelkész nem pástorol egyetlen gyülekezetet sem, nem kell a következő lelkészi feladatokat ellátnia: rendszeres istentisztelet levezetése, rutinszerű

vagy adminisztratív bizottsági gyűlések levezetése, a kerület tagjainak látogatása, gyermek- és ifjúsági programok szervezése, pénzügyi jelentések szerkesztése, alkalmi istentisztelet meg tartása. Az ő tevékenysége kizárólag misszionárius jellegű.

A gyülekezetet nem pástoroló gyülekezetalapító lelkészt átlagban egyszer egy hónapban meg lehet hívni azokba a gyülekezetekbe, amelyeknek a tagjai támogatják a munkáját. Ezekben az alkalmon motivációs prédikációkat tarthat, bemutathatja a gyülekezet plántálás terveit, jelentéseit. Levezetheti a támogató csoport imaóráit, meglátogathatja ezeket a személyeket. Részt vesz a támogató gyülekezet bizottsági ülésein, amelyeken a misszió ütemterveit beszél meg, illetve mindazt, ami kapcsolatban van az általa igazgatott projekttel.

A gyülekezetalapítási programok keretében megszervezik:

- (a) **A vezető csapatot** (vagy misszióbizottságot, melynek összetétele a következő: a gyülekezetalapító lelkész, több, missziós megbízatással rendelkező személy: könyvterjesztők, gyermek- és ifjúsági csoportvezetők, vakációs bibliaiskola szervezők, a „Sola Scriptura” képviselői stb.)
- (b) **Az imacsoportot** (azok a tagok alkotják, akik lelkileg támogatják a plántálási programot, illetve imádkoznak ezért)
- (c) **A megszervezendő csoport magját** (odaszentelt életű tagok alkotják)
- (d) **A missziót támogató csoportot** (olyan aktív tagok a résztvevői, akik készek baráti látogatásokat tenni, barátkozni, különböző szemináriumokon, értekezleteken részt venni, stb.)

A gyülekezetalapítási projektek azokat a nagy- és közepes városokat, valamint népesebb rurális zónákat célozzák meg, ahol nincs még adventista jelenlét, de más, specifikus esetek is szóba jöhetnek. A misszióterveket az egyházterületek vezetőségével és a támogató gyülekezettel karöltve készítik el. Az egyházterület támogatásáról és felügyeletéről biztosítja a projektet annak teljes időtartama alatt.

A gyülekezetalapító munkájának vektorai figyelembe veszik a kapcsolatteremtés, a folytonosság és a döntéshozatal szempontjait:

- (a) személyes misszió;
- (b) kiscsoportos misszió;
- (c) megelőző egészségügyi misszió;
- (d) mozgó könyvtár és irodalomterjesztés; támogató szolgálat a szükségben levőkért;
- (e) oktatási és felüdülési programok gyermekeknek, serdülőknek és fiataloknak;
- (f) családi tanácsadás;
- (g) missziós látogatások, bibliatanulmányozás és otthoni szemináriumok;
- (h) nyilvános események és szemináriumok;
- (i) misszió a világhálón;
- (j) érdeklődő baráti kör kialakítása;
- (k) specifikus misszióprojektek;
- (l) a csoport megszervezése a Hetednap Adventista Egyház kézikönyvének előírásai szerint;
- (m) a csoport támogatása a lelki és számbeli növekedés érdekében.

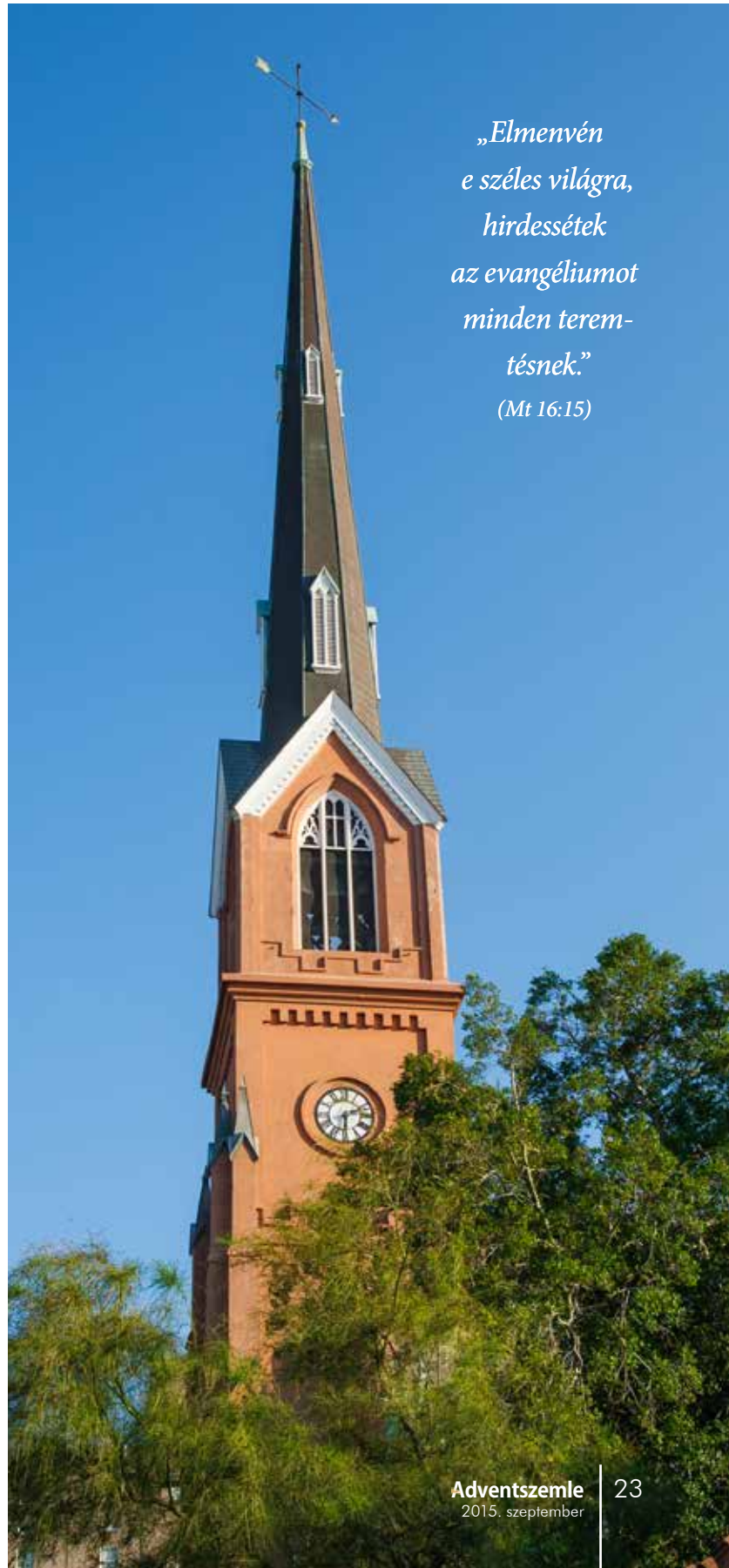
A nyilvános események – egészség-expók, vakációs bibliaiskolák, gyermekváros, gyermek-, serdülő- és ifjúsági klubok – sikere érdekében a gyülekezet és az Egyházterület logisztikai és humánerőforrás szempontjából együttműködik.

A gyülekezetalapítás ütemtervét a következőképpen oszthatjuk szakaszokra:

- az 1. évben: minimum tíz olyan család/csoport beazonosítása, amely szívesen tanulmányozná a Szentírást.
- a 2. évben: újabb családok/csoportok beazonosítása; az első kezdeményezések otthoni bibliatanulmányozó és imacsoportok létrehozására.
- a 3–4 évben: állandó misszióprojektek, az első keresztségek, a csoport megszervezése, rendszeres istentiszteletek megtartása, a csoport tagjainak kiképzése a misszióra.
- a 4–6 évben: a gyülekezet megszervezése, megalapítása, fejlesztése. ■

A dokumentumot 2015. április 15-én szavazta meg a Román Unió Végrehajtó Bizottsága.

*„Elmenvén
e széles világra,
hirdessétek
az evangéliumot
minden terem-
tésnek.”
(Mt 16:15)*

Románok találkozója a Generál Konferencia Közgyűlésén

Az Amerikai Egyesült Államokat és Kanadát is magába foglaló Észak-amerikai Divízió (NAD) kulturális sokszínűségének palettáján a mintegy tizenöt adventista kisebbségi csoport közé tartozik a Romanian Advisory Ministries Szövetség (RAM) is.

A Romanian Advisory tizennyolc román gyülekezetet és csoportot foglal magában, melyekhez összesen 1380 tag és számos fiatal, valamint gyerek tartozik. Ezt a szövetséget a NAD területén működő gyülekezetek lelkészeiből és presbitereiből álló bizottság vezeti. A szövetség számos terve között különleges helyet foglal el az amerikai diaszpórában megalakult Román Adventisták Egyesülete. Ennek találkozója elméletileg évente egy alkalommal kerül sor a Romanian Advisory Bizottságának szervezésében, a találkozás helyéhez legközelebb eső adventista gyülekezet támogatásával. Ez alkalommal a NAD területén és a föld bármely más pontján élő román adventisták vettek részt nagy örömmel a már hagyománnyá vált eseményen. A találkozás és közösségápolás mellett a résztvevők különböző témájú, neveléssel, próféciákkal vagy bibliai teológiával foglalkozó szemináriumokat vehettek át. Ebben az évben, a Generál Konferencia Közgyűlésének 60. ülése alkalmából a Romanian Advisory

Ministries Bizottsága, a Román Unió együttműködésével kihasználta az alkalmat, hogy a találkozót az ülészakon résztvevő minden román adventista részvételével szervezzék meg. Így, 2015. július 11-én, szombat délután, a Texas állambeli San Antonio város központi szállodájában, a Hotel Marriott-ban, egy több mint 250 férőhelyes konferenciateremben gyűltek össze az Amerikai Egyesült Államokban, Kanadában, Európában és más területeken élő román adventisták. A hivatalos személyiségek és a romániai egyház képviselőinek bemutatására Marius Munteanu, a Román Unió elnöke és Daniel Ciobanu, a Romanian Advisory Ministries elnöke vállalkozott.

Ez alkalommal jelen volt és rövid lelki üzenetet közvetített egyházunk vezető testületének tagjai közül Ted Wilson, a Generál Konferencia újraválasztott elnöke; Ernest Castillo az Észak-amerikai Divízió alelnöke és az Etnikai Csoportok osztályvezetője; Mario Brito, az Inter-európai Divízió új elnöke; Magyarosi Barna, az Inter-európai Divízió új titkára; Norbert Zens, az Inter-európai Divízió pénztárosa; Gabriel Golea, az Észak-franciaországi Egyházterület elnöke; Nelu Burcea, a Generál Konferencia új Vallásszabadság- és Hivatalos Kapcsolatok Osztályának vezetője és még sokan mások.

Ugyanakkor más román lelkészek is részt vettek, akik az egyház külföldi intézményeiben vagy gyülekezeteiben tevékenykednek, az Amerikai Egyesült Államokban, Kanadában és Nyugat-Európában. Rövid beszámolóikból kiragadtunk néhány értékes gondolatot, melyekben biztatnak és bátorítanak az evangéliumban ránk bízott küldetés végzésére, a missziómunkára, az Úr közeli visszajövetelére való felkészülésre.

A program keretén belül Sorin Neacșu misszionárius lelkész és az afrikai, namíbiai God Cares Primary School (Elemi Iskola) igazgatója missziós jelentéseket mutatott be. Ugyancsak érdekes tapasztalatokkal gazdagodtunk a ShareHim

missziós program mexikói küldetésében résztvevő, éppen visszaérkezett diákcsoport beszámolóiból. Felszólalt még ilyen értelemben dr. Dan Nicolae, a Mezőmésesi Egészségközpont vezetője, dr. Cristian Dumitrescu, a Fülöp-szigeteki Adventista Egyetem lelkésze és tanára, Lucian Ștefănescu, a kanadai, Quebec-i Egyházterület titkára, Valentin Dăniș, a Loma Linda-i adventista gyülekezet lelkésze és még sokan mások.

A Romanian Advisory Ministries bemutatott egy sor missziós programot Romániára, az amerikai diaszpórára és a világ más országaira vonatkozóan. Ugyanakkor kihívást intézett az Inter-európai Divízió elé, hogy ösztönözzék egy

ilyen jellegű szervezet európai megszervezését is, a Románia határain kívül működő román adventista gyülekezetek szövetségének megalakítása által.

A jelenlevők pozitív benyomásokkal távoztak, mindannyian türelmetlenül várva a 2016-os montreali (Kanada) vizontlátást. Minden jelenlevőt megajándékoztunk apró figyelmességekkel, Románia térképét ábrázoló kitűzőkkel, Románia kisméretű zászlajával, golyóstollakkal, kulcstartókkal, USB stick-ekkel és a Romanian Advisory Ministries-t bemutató szórólapokkal. Így zajlott le az amerikai diaszpórában élő románok 30. találkozója.

Most, feledve a múltat, örömmel és bizalommal tekintünk előre Isten népének fényes jövője felé a Megváltó Jézus Krisztusunkkal való mielőbbi találkozás reményében. Így imádkozom a Magasságoshoz:

*Uram, tekints le jóságodban
szolgáidra. Tárd ki oltalmazó
kezedet minden gyermeked fölé
a föld történelmének ezen utolsó
órájában. Figyelő tekinteteddel
kísérd éjjel és nappal népedet.
Hallgasd meg imáikat, bocsásd
meg bűneiket, ajándékozd
meg őket jó egészséggel és vond
Magadhoz közelebb őket, hogy
mindannyian keressenek
és féljenek Téged. Ámen! ■*

Daniel Ciobanu
a Romanian Advisory
Ministries lelkésze
és elnöke.

Ember, lelkész, tanár

* E cikk megírásához Natalia és Octavian Ispirescu, valamint Cojea D. Vasile nyugdíjas lelkész által közölt adatokat használtuk fel.

Egy évszázadot felölelő életet nem lehet néhány sorban összefoglalni, annál is inkább, mert egy kifejezetten dinamikus természetű, ragyogó kreativitású emberről van szó, aki a legnagyobb áldozatra is képes volt a halandóknak adatott legmagasabb elhívás teljesítése érdekében, mint az evangélium szolgája.

Aristide Doroftei 1915. július 11-én látta meg a napvilágot a Bacău megyei Lunca-ban, Gheorghe és Natalia gyermekeként, hívő ortodox családban. Visszatekintve, el kell ismernünk, hogy a gyermek és később az ifjú Aristide minden lépését a Gondviselés vezette. Isten tervének egyik kulcsfontosságú eleme volt, hogy Bukarestbe költöztek, ahol a fiatal és tehetséges Aristide lehetőséget kapott akadémiai szintű fejlődésre. Líceumi tanulmányai végeztével, 1935-ben felvették a Felsőfokú Ipari és Kereskedelmi Akadémiára, melyet „akadémiailag kiváló” minősítéssel végzett el. Az idegen nyelvek rajongójaként beiratkozott a bukaresti Pedagógiai Szeminárium angol kereskedelmi levelezés és nyelv szakára.

Egy alkalommal, amikor abban a kiváltságban részesültem, hogy Aristide professzorral beszélhettem, nagy lelkesedéssel osztotta meg velem, hogy miként befolyásolták őt saját tanárai élete során és hogyan alakították szemléletmódját. Hatalmas kiváltságnak, az élet egyik egyedülálló alkalmának tartotta, hogy tanára lehetett a két világháború közötti román oktatás néhány

kimagasló személyisége, mint Nicolae Iorga, Virgil Madgearu, Ion Grigore Trancu-Iași, Andrei Rădulescu és mások.

Édesanyja és nővére, Magdalena befolyására, akit én is megismerhettem, Aristide a bibliai tanításokkal is kapcsolatba került. Ez a tapasztalat megoldotta nyomasztó létkérdéseit. Következésképpen átadta életét Krisztusnak és elhatározását 1938-ban a keresztség szövetsége által is megpecsételte, melyet követett határozott döntése, hogy az evangélium szolgálatába állva lelküket mentse meg a bűn és a halál erejétől.

Pál apostolhoz hasonlóan, Aristide lemondott fényesnek ígérkező kilátásairól, melyek hírnevet, dicsőséget és nem mindennapi anyagi jólétet nyújthattak volna számára, tekintetbe véve kiváló képesítését, két egyetemi végzettségét. Ehelyett Isten szolgálatába állt, rá lépve a legkeskenyebb, szenvedéssel, nélkülözéssel és mindenféle megpróbáltatással szegélyezett ösvényre. És mindezt azért, hogy Isten alázatos szolgája lehessen. Azokban az időkben az Aristide képesítésével rendelkező emberek belépése az egyházba látható bizonyítéka volt a Gondviselés erejének, amely megfelelő időben megfelelő embereket rendelt népének. Először az Evangélium Szava Kiadó szerkesztőségében tevékenykedett és tanított a méhkerti Teológiai Szemináriumban. A háború kitörésekor őt is besorozták katonai szolgálatra. Nemsokára, miközben vonattal utazott a többi katonával, egyik társának fegyvere véletlenül elsült és átlyukasztotta Aristide térdkalácsát és bal lába egyik ujját. Kórházba került, de a seb megfertőződött és állapota egyre súlyosbodott. Egyetlen megoldás maradt hátra élete megmentésére: közvetlenül térd fölött amputálni kellett a sérült végtagot.

A Gondviselés azonban újra felfedte csodálatos útjait. A páciens kétségbeesett kiáltására: „Uraim, mit tegyek, hogy megmaradjon a lábam?”, a „véletlenül” ott dolgozó adventista orvos, Albulescu így válaszolt: „Térj át vegetáriánus étrendre, így lehetséges a gyógyulási folyamat felgyorsulása.” Azonnal, gondolkodás nélkül megfogadta a tanácsot és egy idő múlva, csodálatos módon meggyógyult a lába. Ami azelőtt egy ostoba balesetnek bizonyult, fordulóponttá vált az ifjú Aristide életében. Egész életében szigorúan betartotta ezt az ét-

Az 1978-ban végzett évfolyam

egyharmada adventista lesz” – vonta le az ember a következtetést.

Egy másik alkalommal, amelyen én is jelen voltam, egy gyülekezeti tag így szólt Aristide lelkészhez: „Megismertem a lányát, aki Brazi-on asszisztensnő. Nagyon hasonlít önhez.” „Jobban örvidenek, ha inkább az Úr Jézushoz hasonlítana, mint hozzám” – válaszolt a lelkész.

1963-ban megválasztották a Munténiai Egyházterület tanácsosának, 1967-ben pedig az Unióhoz, ugyanabbe a tisztségbe. Közben a Teológiai Intézetben angolt, franciát, egyháztörténetet, majd később héber nyelvet és görögöt tanított. Idővel, a Kultúrminisztérium kérésére bevezették Románia történelmének oktatását, melyet szintén ő vállalt fel. Így adódott alkalma például Nicolae Iorgáról beszélni diákjainak. Mivel, a magam során én is abban a kiváltságban részesültem, hogy tanárom lehetett, nem tagadhatom, milyen mély benyomást keltett mindannyiukban. Lelkesedése, odaadása, őszintesége, becsületessége, alázatossága és egyszerűsége a legelevenebb és legkimagaslóbb erényei közül voltak, melyeket nekünk is átadott és melyeket mind e mai napig élő emlékként hordozunk lelkünkben.

Nyugdíjba vonulása után Amerikában telepedett le, ahol ugyanolyan lelkesedéssel folytatta a lelkészi szolgálatot a New York-i és dél-kaliforniai román gyülekezetekben. 1984-től dolgozott „Az Evangélium Hangja” rádióadónál. Időközben megírta „Az apostoli hitvallás” című könyvét, melyet az ortodox keresztények is nagyra értékelnek. 1992-ben megalapította a Romanian Ministries International nonprofit szervezetet, evangelizációs, oktatási-nevelési és humanitárius tevékenységek támogatására. 2004-ben, 62 év házasság után veszítette el feleségét.

Az 1987-es évfolyam 30 éves találkozásán válaszolt meghívásunkra és mindannyian könnybe lábadt szemmel nyugtáztuk jelenlétét utolsó alkalommal körünkben. Ugyanaz a széles mosoly, ugyanaz a vidámság, ugyanaz a lelkesedés, amely azonban annyira ellentétben állt életkorával – 93 év – és a kezében tartott bottal, amelyet mintha csak ürügyként használt volna.

Június 26-án, egy pénteki napon, kevéssel naplemente előtt hunyta le szemét Aristide Doroftei, hálával és bizalommal tekintve a Magasságosra, akiben bízott, akit szolgált, várva, hogy szemtől szembe is láthassa Őt az igazak feltámadásakor.

Utolsó gondolatként, meghatódva idézem: „Emlékeztek meg a ti előjáróitokról, akik szólották néktek az Isten beszédét, és figyelmeztvén az ő életök végére, kövessétek hitüket.” (Zsid 13:7) ■

rendet, melynek jutalma „100 áldott év” volt. Miután az Antonescu-rendszer 1942-ben elkobozta a Méhkerti Központot, Aristide Doroftei lelkész visszatért Bukarestbe az Evangélium Szava Kiadóhoz. Ugyanazon év decemberében elvette feleségül Venera Boldescu-t, a svájci Gland Fizioterápiás Intézet és a franciaországi Collonges-sous-Salève Teológiai Szeminárium ifjú végzettjét, aki mindvégig hűséges segítójének bizonyult. Négy gyermeket neveltek együtt, egy fiút és három lányt, hívő családi légkörben. Ebben az időszakban a fiatal lelkész románra fordította Teiche francia professzor *Az élet művészete* című könyvét.

Csodálatos évek következtek életében, amikor Munténia különböző területein szolgált lelkészként: Ilfovban, Teleormanban, Dâmbovițan, Prahován. Mint az akkori idők minden lelkésze, ő is gyalogosan, kerékpáron vagy vonaton utazva teljesítette küldetését, esőben, viharban, hidegben, állomásokon megpihelve, sártergerekkel átgázolva, sokszor kerékpárját és könyvekkel megrakott táskáját feje fölé emelve.

Lelkeszi erényeinek kihangsúlyozására szeretnék megemlíteni két különleges helyzetet: miután két évig szolgált egy kerületben, valaki az egyik faluban megkérdezte egy adventistától – „Miért ment el a ti lelkészetek? Nagyon sajnálom, hogy már nem nálatok szolgál. Még soha nem találkoztam hozzá hasonló emberrel. Ahányszor csak végigment az utcán, mindig köszönt mindenkinek, a kicsiktől kezdve a nagyokig. Az idősebb nőknek „kezet csókolom”-ot mondott. Gyakran megállt nálunk, érdeklődött egészségünk felől, majd a Bibliából magyarázott nekünk. Mindenki szerette. Ha még maradt volna négy-öt évet, lehet, hogy a falu

*Az 1978-as évfolyam nevében,
Petre Teofil lelkész.*

Fentről jövő üzenetek

I. Az alábbi kód segítségével fedezd fel Isten hozzád intézett üzenetét:

A	Á	B	C	CS	D	E	É	F	G	GY	H	I	Í	J	K	L	LY	M	N	NY	O	Ó	Ö	Ő	P	R	S	SZ	T	TY	U	Ú	Ü	Ú	V	Z
*	•	✦	█	#	□	¥	▼	±	§	*	✱	☆	→	↗	♣	♦	∞	◇	☼	+	⊖	✓	☀	☞	▶	♥	☺	▲	☂	■	⚙	✳	☞	▼	●	◆

✦ ¥ ▶ ▲ * ♣ ☆ ♣ ▼ ▶ , ✦ ☆ ☼ □ ♣ * ☞ ; ▼ ♥ * ♣ ☆ * ¥ ▶ ¥ ♥ , ▲ * ◆ ● ◆ ;
 ▼ ♥ * ☀ ▶ § ¥ ▲ ☞ ☼ ¥ ♣ ✦ ¥ § ✦ ☆ ▲ ▲ * ▲ ☆ ♣ .

II. Az alábbi szórácspan, vízszintesen, függőlegesen és átlósan haladva, keresd meg azokat a szavakat, amelyek Nabukodonozor álmával kapcsolatosak Dániel könyve 2. fejezete alapján.

Elrejtett szavak:

BABILON	ARANY
DÁNIEL	EZÜST
KIRÁLY	RÉZ
VARÁZSLÓ	VAS
BŐLCSEK	AGYAG
KÉP	KŐ
GAZDAGSÁG	ERŐ
NABUKODONAZOR	

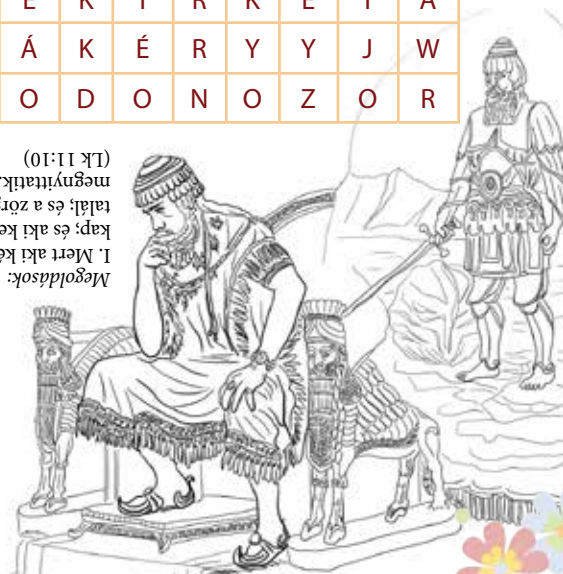
D	R	A	G	Y	A	G	L	O	R	K	É	P
Á	W	X	G	A	Z	D	A	G	S	Á	G	K
N	O	P	T	Y	V	V	Q	D	K	Ú	É	E
I	Z	R	É	Z	X	A	J	E	R	Ő	I	Z
E	R	T	S	D	G	R	R	Y	N	M	É	Ü
L	W	B	N	T	U	Á	P	Ő	Ú	S	W	S
R	T	S	O	P	W	Z	A	R	A	N	Y	T
O	A	D	G	J	L	S	P	Ő	E	L	H	U
V	R	B	A	B	I	L	O	N	Á	F	E	W
L	Y	F	G	S	L	Ó	W	R	Y	P	K	Ő
B	Ö	L	C	S	E	K	I	R	K	E	T	Á
Á	J	N	B	H	Á	K	É	R	Y	Y	J	W
N	A	B	U	K	O	D	O	N	O	Z	O	R

Alina Chirileanu
a Román Unió
Gyermekosztályának
munkatársa.

R	O	Z	O	N	O	D	O	K	U	B	A	N
A	J	N	B	H	A	K	E	R	A	V	J	W
B	Ö	L	C	S	E	K	I	R	K	E	T	Á
L	V	F	G	S	L	Ó	W	R	Y	P	K	Ő
V	R	B	A	B	I	L	O	N	Á	F	E	W
O	A	D	G	J	L	S	P	Ő	E	L	H	U
R	T	S	O	P	W	Z	A	R	A	N	Y	T
L	W	B	N	T	U	Á	P	Ő	Ú	S	W	S
E	R	T	S	D	G	R	R	Y	N	M	É	Ü
I	Z	R	É	Z	X	A	J	E	R	Ő	I	Z
N	O	P	T	Y	V	V	Q	D	K	Ú	É	E
A	W	X	G	A	Z	D	A	G	S	Á	G	K
D	R	A	G	Y	A	G	L	O	R	K	É	P

Megoldások:
I. Mert aki kér, mind kap; és aki keres, megtalálja.
(Lk 11:10)

II

Amit Isten egybeszerkesztett

A farizeusok elmés kérdésére, mely szerint felbontható-e egy házasság „akármilyen okért”, a Megváltó azt válaszolta, hogy „a Teremtő kezdettől fogva férfivá és asszonnyá teremté őket”, „annak okáért elhagyja a férfiú atyját és anyját; és ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté. Úgy, hogy többé nem kettő, hanem egy test. Amit azért az Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassza.” (Mt 19:3-6) Ők azonban nem hagyták annyiban, hanem tovább ostromolták a Mestert: „Miért rendelte tehát Mózes, hogy válólevelet kell adni, és úgy bocsátani el az asszonyt?” (7. vers) Az Úr pedig újra válaszolt nekik: „Mózes a ti szívetek keménysége miatt engedte volt meg néktek, hogy feleségeitek elbocsássátok; de kezdettől fogva nem így volt.” (8. vers)

Az eszményi az, amit Isten kezdetben lefektetett és eltervezett az ember számára a teremtés hetében. Isten megalakította Ádámot és Évát, megáldotta őket, vagyis megkötötte köztük a házassági szövetséget, így férjjé és feleséggé váltak, hogy a jövőben az emberi faj szülei lehessenek (lásd: 1Móz 1:27,28). A kőkemény emberi szív azonban kikerüli, sőt, figyelmen kívül hagyja a házasság intézményébe ültetett isteni eszményképet. „Amit azért az Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassza” – hangzik határozottan az Úr Jézus Krisztus kijelentése. Ő alapította a házasság szövetségét és Ő most újra aláhúzta és hangsúlyozta annak kezdeti érvényességét. A házasságkötést az egész földkerekségen gyakorolják, minden emberi törzsben, vagy az eszmény szerint, vagy bizonyos eltérésekkel. Egyesek ezek közül annyira elrettentőek, hogy már nem is lehet őket házasságkötésnek nevezni, mivel semmi közös vonást nem mutatnak ezzel az intézménnyel.

Hogy áll a helyzet a kereszténységben? A keresztényektől elvárják, hogy ne kövessék a megtéretlen világ szokásait és ne szabják magukat másokhoz. A valódi keresztény követi a kereszténység Alapítóját, vagyis példaértékűnek tartja az Ő életét, törvényeit, tanításait. A fentiekben idézett szavai meghatározzák Isten gyermekeinek viselkedésformáját a házasság és a család tekintetében. Mivel a házassági kötelek mennyei eredetű, akik ebbe belépnek, azokat Isten egyesíti és ez az egyesülés visszafordíthatatlan. Az ördög üthet és pusztíthat. Mit tegyünk tehát ebben az esetben? Isten megbocsát minden megbánt és megvallott bűnt, mi pedig, a magunk során ugyanolyan hajlandóak és készek kell, hogy legyünk a megbocsátásra. Ha egy megszakított szövetség helyreállíthatatlannak minősül és semmit nem tesznek annak helyreállítása érdekében, akkor Krisztus szerint egyetlen dolog létezik, amely miatt az ártatlan fél végérvényesen visszavonulhat. Ez a hetedik parancsolat áthágása: „Én pedig azt mondom néktek: Valaki elbocsátja feleségét, paráznaság okán kívül, paráznává teszi azt; és aki elbocsátott asszonyt veszen el, paráználkodik.” (Mt 5:32)

Ebben az esetben a kibékülés lehetséges és javasolt, azonban nem kötelező. Egyetlen más oka sem létezik annak, hogy valaki ártatlanul visszavonuljon egy házassági kapcsolatból. A Profétaság Lelke Jézus Krisztusnak ezen szavaira utal: „Jézus a hegybeszédben világosan leszögezte, hogy a hűtlenségen kívül egyéb ok miatt a házasság fel nem bontható. (...) Isten csupán egy indokot ismer el, amiért a feleség elhagyhatja férjét vagy a férj a feleségét, ez pedig a házasságtörés.” (E. G. White, *Boldog otthon*, 168–169. old.)

„Mert gyűlölöm az elbocsátást, ezt mondja az Úr, Izraelnek Istene” (Mal 2:16). A próféta ugyanakkor Isten következő kijelentését is visszaadja: „Azért, mert az Úr tett bizonyosságot közted és a te ifjúságod felesége közt, akit te megcsaltál, holott társad és szövetséges feleséged!” (14. vers)

A házasság nem emberi találmány, nem egy olyan ideiglenes megállapodás, amelyet szeszélyeink függvényében megváltoztathatunk vagy elhagyhatunk, hanem Isten fektette le alapjait, ezért tiszteletben kell tartanunk. Ez a szövetség szent, mert Isten akarata válik nyilvánvalóvá általa.

Feleségemmel nemrég ünnepeltük a 46. házassági évfordulónkat és ha újrakezdehetném, most is ugyanúgy dönténék. Minden nap áldott tapasztalatokkal gazdagodunk, melyek megszépítik közös életünket. Több évtizedes tapasztalat után bátorságot éreztem az „Én és az én házam az Úrnak szolgálunk” című könyv megírására, melynek kiindulópontjául tizenkét rövid cikket szolgált. Ezeket havonta írtam meg annak a gyülekezetnek a részére, amelyben akkor szolgáltam. A Hetednap Adventista Egyház Moldovai Köztársasági Uniója adta ki a 123 oldalas könyvecskét, melybe belefoglaltam a témával kapcsolatos ismereteimet, meggyőződéseimet és megfigyeléseimet azok számára, akik szeretnének többet tanulni Isten akarataról a házassággal kapcsolatban.

Kijelentem, hogy egyetlen erkölcsi összeomlás sem következik be egyik percről a másikra. Az évek során a társadalmi felemelkedés, a szociális emancipáció különböző, jelentéktű gesztusai tönkretették a férfi-nő közötti viszonyrendszerrel kapcsolatos felfogást és a házasság szentességét. Sátán „mint ordító oroszlán szerte jár, keresvén, kit elnyeljen” (1Pt 5:8). Sokszor nem ordít, hanem észrevétlenül közeledve nyel el. Szereztett személyeket, akik nagy dolgokat tettek, vagy tudtak volna tenni Istenért. Senki nem sebezhetetlen. Isten ismert, befogadott, elhitt, kiélt Igéje a védelem. ■

Radu Ștefan,
nyugdíjas lelkész

A Román Unió éves jelentése: 2014–2015

Az Adventszemle elmúlt számaiban sok szó esett a 2015-ös év leglényegesebb eseményéről adventista vonatkozásban, vagyis a Generál Konferencia Közgyűléséről. Ebben a lapszámban meghívjuk kedves olvasóinkat az elmúlt (2014–2015) egyházi év áttekintésére, különös hangsúlyt fektetve az Unió döntéseire és terveire. Ez akár egy válasz is lehetne a „Mit dolgoztok ti ott, az Uniónál?” – kérdésre.

Amit most leírok, az Isten áldásainak bizonyítéka és az Unió alkalmazottai, valamint a többi intézmény munkatársai közös erőfeszítésének eredménye. Mindenkinek köszönöm a jólelkű, odaadó munkát. Ha döntésekről van szó, akkor elsősorban nem az adminisztrációs határozatok állnak az első helyen. Ezekről is szót ejtünk, de elsősorban hangsúlyozzuk azokat a döntéseket, amelyek az egyház missziós képességének fejlesztését és kiterjesztését, valamint az evangelizációs tervezetekbe való befektetés növelését célozzák.

A 2014–2019-es időszak missziós stratégiája már bemutatásra került egy előző számban, tehát:

1. Elhatároztuk, hogy az Unió pénzalapjából két éven keresztül egyenként 10000 euróval támogatunk egy-egy gyülekezetalapítási tervet minden egyházterületben.
2. Tekintetbe véve az amerikai román diaszpóra hajlandóságát, hogy anyagilag támogassa a romániai laikus evangelizálást, missziós tervet nyújtottunk be a Romanian Advisory Ministry-nek.
3. Az akkreditált misszionáriusok támogatására és velük egyetértésben megszavaztuk ezen tevékenység státuszát.
4. Ugyanakkor megszerkesztettünk, megszavaztunk és útjára indítottunk két okmányt, melyek célja a tevékenység elkezdésének segítése és két új misszionárius csoport létrehozása: a misszionárius-lelkészek és a gyülekezetalapító-lelkészek.
5. Mi magunk, az Unió alkalmazottai, a személyes szolgálat öröme mellett felvállaltunk néhány közös missziós tervet, melyek egy héten át zajlottak Bukarestben és a környező helységekből.
6. Annak érdekében, hogy az egyház ne veszítse el, illetve visszaszerezze üzenetének és létének érvényességét a fiatalok szemében, megszerveztük az IT Osztályt (Információ-Technika-Internet), melynek működtetésére két új személyt alkalmaztunk teljes munkaidőben.
7. A minél táplálóbb és vonzóbb egyházi találkozók megszervezése érdekében az Unió Végrehajtó Bizottsága megszavazta, hogy minden gyülekezetben legalább évente

egyszer szervezzenek nyilvános kiképző tanfolyamokat (részletek az *Adventszemle* májusi számában).

A 2014-es Közgyűlés után változott az Unió néhány intézményének vezetői testülete. A szabályzat értelmében mindenki, akit az egyházterületek döntő befolyású tisztség betöltésére javasoltak különböző intézmények élére, először hosszú listákon jelentek meg, majd minden intézmény interjút hirdetett, melyen elbeszélgettek a jelöltekkel. Ezután az Unió Adminisztratív Bizottsága az Unió Végrehajtó Bizottsága elé tárta a titkos szavazással megjelölt neveket.

Amint azt korábbi közléseinkből már tudják, az Unió intézményeiben jelenleg a következő személyek dolgoznak: Robert Georgescu – ADRA igazgató, Teodor Huțanu – az Adventista Egyház Nyugdíjosztályának igazgatója és a Curie-ru Adventist főszerkesztője, Tiberiu Nica – az Adventista Médiaközpont igazgatója, George Șchiopu – az Adventista Teológiai Intézet (ATI) lelkésze és Cătălin Bărbulescu – az ATI adminisztrációs igazgatója.

Ugyanezt a módszert használták az új alkalmazottak esetében is. Így a következő üres helyek teltek be: Nyugdíjalap – könyvelő, Stupini Központ – adminisztrátor, Kiadó – szerkesztőségi titkár, Médiaközpont – önkéntes lelkész, Unió – IT Osztály.

Ugyancsak az Unió intézményeinek esetében sikerült néhány jelentősebb tevékenységet megvalósítani, melyek mindenképp említésre érdemesek:

- » ADRA: az első európai támogatás;
- » Élet és Egészség Kiadó: polikróm könyvnyomtató beszerzése;
- » ATI: intézményes ARACIS akkreditálás;
- » Posztliceális Egészségügyi Iskola megnyitása;
- » Egy Ellen G. White Központ megalapításának előkészítése;
- » Európai pénzalapokkal támogatott társadalmi-oktatási tervet;
- » Semnele Timpului: új honlap és a folyóirat angol nyelvű kiadása, melyre divízióink más uniói is igényt tartanak.

Az Unió Végrehajtó Bizottsága megszavazta egy Etikai Bizottság létrehozását, mely tanácsosi szerepet tölt be a Végrehajtó Bizottság mellett bizonyos kérdésekben, kimondottan az Unió Bizottságának kérésére. Ugyanakkor az Unióhoz és a többi hozzá kapcsolódó intézményhez újonnan megszervezett számvizsgálati bizottság kapcsolódott. Az Unió osztályai folytatták a már megkezdett tervezetek gyakorlatba ültetését, de új területekre is kiléptek, mint például:

Oktatás-Nevelés:

- » új oktatási intézményeket alapítottak (óvodák);
- » a Tanügyi Dolgozók Találkozóján résztvevő oktatók az ország tanügyi rendszerében elismert 10 pontot kaptak részvételiükért;
- » kiadták a Vallásos nevelés tankönyvet a 3–5 éves korosztály számára, melyet az adventista óvodákban használnak, illetve olyan családokban, ahol nincs lehetőség az egyház intézményeibe járatni a gyermekeket;
- » a Vallásolimpiász résztvevői immár elérték a 3000-es létszámot (III-XII osztály). Ezt 5 csoportban és 3 szakaszban rendezték meg magyarul és románul egyaránt;
- » kísérleti jelleggel elindult a Tudományolimpiász (kémia, biológia, földrajz) az egyház iskolái részére;

Családi Élet:

- » folytatódnak a családi fesztiválok és szombatok, valamint a Családi Kapcsolatok mesterképzési programja (22 személy minden egyházterületről).
- » nyomtatás előtt áll egy házassági felkészítő tankönyv (A páros élet kezdetei) és egy szülői kézikönyv (Az első hét év – Kay Kuzma)

Hivatalos kapcsolatok – Vallásszabadság:

- » a Parlamenti Tudományos Konferenciák sorozat újabb kimagasló szintű kiadvánnyal bővült.

Kiadványok :

- » a *Valdens lelkész* és az *Egy évig valdens* programok a részvétel és hatás szempontjából egyaránt bővül;
- » a *Jézus élete* című könyv új grafikával jelent meg;
- » megszervezésre került az Adventszemle fennállásának 100 éves évfordulója.

Szombatiskola – Laikus Szolgálat

- » átdolgozott, bővített szombatiskolai tanulmányok állnak rendelkezésünkre;
- » minden gyülekezet átvehette a szombatiskolai jelentés nyomtatvány jellegű változatát (az elmúlt negyedévi tanulmány összefoglalója és egy számbeli nyilvántartás összegzése)
- » a prédikátorgyűléseken és a tisztségviselők találkozóin (450 személy minden egyházterületből) megszerkesztünk, kiosztottunk és kitöltöttünk egy kérdőívet a szombatiskolai tevékenység minőségi javítása érdekében (kiadványok, a tanulmányozás ideje);
- » megtárgyaltuk és megszavaztuk a Generál Konferencia Szombatiskola Osztályának azon javaslatát, mely szerint kerüljön megszervezésre a Szombatiskolai Akciócsoportok elnevezésű tevékenység és a helyi szombatiskolai vezetők kapjanak meg minden szükséges támogatást ennek kivitelezésére;
- » *Az Ige Iskolája* című televízióműsort a szombatiskolai akciócsoportok tevékenységének modelljére szerveztük át (közösségápolás, megbeszélés, misszió);

- » kiosztottunk és kiosztottunk 90000 GLOW brosrát, a Bibliatanulmányok és a Sola Scriptura program terjesztésének eszközt;
- » A Sola Scriptura megszokott tevékenysége mellett (40000 szórólap, 55000 áhítatos könyv, 20000 különleges összeállítás decemberre és márciusra, 600000 zsebnaptár) más terjesztési kampányok is zajlottak, melyek magukban foglalták egy új hozzáállás bemutatását, reklámozást, könyvstandok felállítását, stb.;
- » ASUP tevékenységek zajlottak 44 börtönben, melyeken a feliratkozott 1397 önkéntes közül 583-an vettek részt; 81 gyülekezetben, ahol 1200 szabadságvesztésre ítélt személy vett részt, valamint 175 elítélt családja részesült támogatásban;

Ifjúság:

- » Útlevel egy órára – egy útlevel alakú brosrá, mely olyan személyes missziós terveket mutat be, amelyeket egy óra alatt el lehet végezni;
- » Illemtankönyv – telefon alakú brosrá mely a fiatalok érdeklődési körét öleli fel kérdés-felelet formájában;
- » Címke-terv – iskolai és vakációs tábori szemináriumok vegyes, nem adventista tanár-diák részvétellel, melynek anyagi támogatását a mi divízióknak is felvállalta;
- » minden hónapban az ifjúságvezetők és a lelkészek átvehetnek egy ötletcsomagot, mely tartalmazza mindazt az anyagot, amelyre a fiatalok heti találkozóin szükség lehet (áhítatok, beszéd témák, oktatási tevékenységek, közösségápolás, missziós terv);
- » *Az egyház: menedék* program elindítása (iCOR);
- » *Jézushoz hasonlóan* – hitalapelvei tanulmányok kézikönyve három korcsoportra alkalmazva: serdülők, ifjak, fiatal felnőttek

Következésképpen, hálás vagyok Istennek, aki ihlette és segítette ezen tervek megvalósulását. Köszönetet mondok ugyanakkor minden munkatársamnak, akik tevékenységükkel bizonyosságot tettek Istenről és bebizonyították a vezetés azon elvének érvényességét, mely szerint „egyedül még soha senki nem valósított meg valami kimagasló dolgot”.

Ha figyelemmel kísérjük a bemutatott jelentést, akkor mi magunk is felismerjük, hogy egy bizonyos osztály tevékenysége tulajdonképpen csapatmunka eredménye, melyben igazgatók, az ország különböző részein tevékenykedő vezetők és önkéntesek is részt vettek, akik kivitelezők és hasonlítottak is egyben. Köszönöm tehát, kedves testvérek és testvérnők a mi Urunk egyházának érdekében tett őszinte erőfeszítéseket és önkéntes segítségét. ■

Marius Munteanu
a Román Unió elnöke.

Mezőménesi Egészség- és Életmódközpont

az egészséged oázisa

Szolgáltatásaink:

orvosi vizsgálat, EKG, periférikus érműködés felmérése (ér-Doppler), biokémiai orvosi analízisek, pakolások, paraffin, agyag, növényi szén, száraz és nedves szauna, jacuzzi, gyógytorna (terem/medence), túravezetés és aerob gyakorlatok a szabadban, svédmasszázs, „0” koleszterintartalmú vegetáriánus étrend, vegetáriánus főzőkör, testsúlykontroll-program, dohányzásleszoktató-program, szaktanácsadás, elektroterápia, lézerterápia, mágneses terápia, ultrahang

Tájékoztatás és helyfoglalás:

Centrul de Medicină Lifestyle Herghelia, OP Ceușu de Câmpie, Jud. Mureș, Cod 547140

Tel: 0265 324 010 | Fax: 0265 324 012 | Email: info@herghelia.org | www.Herghelia.org | www.HergheliaOnline.org